

MGK Toplantısı Saldırı ve işgale devam!

Başta Suriye özgülünde olmak üzere TC devletinin adım atmakta sıkıştığı ve politikalarının iflas ettiği bu bağlamda emperyalistleri de zorladığı bir sürecin sonunda, açığa çıkan yeni dengeler etrafından devletin yeniden yapılandırılmasından söz etmek yanlış olmaz.

S/08

Emperyalizmin simülakrı ATEŞKES

ABD ve Rusya arasında Suriye kapsamında gerçekleştirilen görüşmeler kayda değer ve kurban bayramında ilan edilen ateşkes dikkat çekicidir. Bölgede fiilen savaşıyan tarafların değil, aksine bu iki emperyalist kutbun ilan etmesi savaşın kimin savaşı olduğunu da ortaya koyuyor.

S/09

#HürşitKültürNerede

Haftalık-102

özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Çünkü gerçekler devrimcidir

5-11 Ekim 2016

- Fiyat: 1 TL -

www.ozgurgelecek1.net

RedHack belgeleri ve "Damat"ın eteğinden dökülen taşlar...

23 Eylül'de RedHack, Enerji Bakanı ve Erdoğan'ın damadı Berat Albayrak'ın e-mail adreslerini hacklediklerini ve 26 Eylül gününe kadar tutuklanan muhaliflerin serbest bırakılmaması halinde bilgileri ifşa edecekleri açıkladı.

S/14

Erdoğan'dan ATİK davası itirafı!

Gazetecilerin sorularından birine yanıt verirken Sarraf'a sahip çıkan Erdoğan "Neticede bizim vatandaşımız olduğu için, hukukunu aramak zorundayız. Bu Rıza Sarraf değil de bir başka vatandaş da olabilir" dedi. Aslında Erdoğan bu sözleriyle ATİK davasını da yakından takip ettiğini itiraf etmiş oldu.

S/15

Monsanto ile ölüp Bayer ile dirilmek!

Emek / 05

Tacizci Yurtdaş davayı "FETÖ kumpası"na bağladı!

Yeni Kadın / 07

FARC'ın barış anlaşması ve sonrasına dair...

Dünya / 10

2. BASKIYA HAZIRLANIYOR!

DİZ ÇÖKMEMEYECEĞİZ!

OHAL'in 2. ayı henüz sonlanmıyken MGK toplantısında 3 ay daha uzatılması "tavsiye kararı" çıktı. Aslında şaşırtıcı olmayan bu kararın önümüzdeki günlerde gerçekleşecek Bakanlar Kurulu toplantısında resmiyete dönüşeceği açıktır. Bu duruma 1 Ekim'de açılan Meclis'te ilk icraat olarak AKP-MHP ve CHP

ortaklığında Irak ve Suriye'ye dönük tezkerenin kabul edilmesinin eklenmesi ise önümüzde daha zorlu ve saldırı dolu günlerin olduğunu göstermektedir. Süreci ancak dört koldan saldırıya hazırlanan egemenlere karşı birlikte mücadeleye soyunanlar, "Diz çökme-yeceğiz" diyenler karşılayabilecektir.

DGM'den ÖYM'lere değişmeyen "intikam davası"nda avukatlar 17 yılın peşinde!

H. Merkezi: TKP/ML dava tutsağı Küçük Hasan Çoban, 1998 yılının Nisan ayı başlarında bir aracın gasp edilmesi ve şoförünün ölümüne sebebiyet vermekten yargılandığı davada 2002 yılında çıkan kararla ilk olarak

idam cezası ile cezalandırılmış, ancak yasal değişiklikler sonucu "idam cezası"nın yürürlükten kaldırılmasıyla cezası "ağırlaştırılmış müebbet cezası"na çevrilmişti. Oysa yargılama aşamasındaki tüm beyanlar, diğer sa-

nıkların ifadeleri, düzenlenen tutanaklar Çoban'ın bu cezayı almasına gerekçe olan eylem ve suçlamalarda payı olmadığını ve işlemediği bir suçtan ötürü cezalandırıldığını ortaya koyuyordu. **Devamı Sayfa 13'te**

ÖZGÜR GELECEK'ten

#SesimeDokunma

Devrimci, demokrat ve yurtsever basın-a yönelik saldırılara TV kanalları ve radyoların durdurulması eklendi. Bir gecede çıkarttıkları kararnemeleriyle toplumsal muhalefeti susturmaya dönük uygulamalarını devreye sokan devletin, TV kanalları ve radyolara dönük saldırısı da bunun bir parçasıdır. Ezilen-

lerin sesi olma iddası taşıyarak yayın yapan TV kanalları ve çeşitli yerel radyoların yayınlarının durdurulması ezilen her kesimin sesini kısma telaşındandır.

KHK'lerle muhalif kesimler başta olmak üzere ezilenlere yoğunlaşan saldırılarını pekiştirmek üzere OHAL'in uzatılacağı dillendiriliyor. MGK toplantısından çıkan OHAL'in 3 ay daha uzatılmasına ilişkin "tavsiye" kararın ise uygulamaya konulacağını öngörmek zor değil.

Birinci OHAL döneminde Cemaat'e yönelik operasyonları ile gücünü bölen AKP'nin, ikinci OHAL döneminde muhalif her kesime saldırılarını daha pervasızca yoğunlaştıracağı ortadadır.

Diğer yandan Irak ve Suriye tezkeresinin Meclis'ten geçmesi, önümüzdeki sürecin oldukça "sıcak" geçeceğini göstermektedir. Bu nedenledir ki baskı ve sindirme politikalarına karşı gerçekleri yazma görevimiz her zamankinden daha fazla önemini koruyor.

OHAL, gölgesinde eğitime saldırı sürüyor

15 Temmuz askeri darbe girişiminin ardından ilan edilen OHAL ile saldırganlığını her alanda artıran devletin hedeflerinden biri de eğitim alanı oldu. Çıkardığı KHK'lar ile eğitim emekçilerini görevden alan, üniversite öğrencilerini okuldan uzaklaştırma ve liseleri "proje" adı altında saldırı çemberine alan devlet, bu sayede eğitim alanını da saldırılarının hedefi haline getirdi.

Bu saldırılardan biri de liselerde gerçekleştirilmeye çalışılan "proje okul" saldırısı oldu. Temelleri 2011 yılında atılan bu çalışma ile 12 bin 614 okul, proje okul kapsamına alındı. Proje okullara dönüştürülen okullarda, OHAL'in de etkisiyle, ilk iş 8 yılı doldu bahanesiyle öğretmenlerin tayinlerinin başka okullara çıkarılması oldu. Seçilen bu okullar ise geçen eğitim yılının sonlanmasıyla birlikte liselerde başlayan eylemlerin gerçekleştiği okullar oldu. Bu eylemlerin gerçekleştiği okullardaki müdür, müdür yardımcısı ve öğretmenler başka okullara sürgün edildi. Sürgün edilenlerin yerine MEB tarafından atananların ise ilk işi okulları baskı altına almak oldu. Kadın öğrencilerin etek boyuna karışma, öğrencileri kendi etkinliklerine getirmeye zorlama vb. ise şimdilik görünen sonuçlardan.

Son yıllarda liselerin imam hatiplere

çevrilmesi ile yaratılmak istenen yeni nesil saldırılarının bir parçası olan proje okullar, imam hatibe çevrilemeyen okulların resmîyette olmasa da pratikte imam hatipleştirilmesidir.

Liselere uygulanan diğer bir saldırı ise meslek liselerinin sayısının artırılması oldu. İmam hatip ve meslek liselerinin sayılarının artırılmasıyla öğrenciler 2 seçenek arasında bırakıldı. Ya imam hatiplere gidip devletin istediği şekilde yetiştirileceksin, ya da meslek liselerine gidip ucuz iş gücü olarak sömürüleceksin.

Liselerdeki tüm bu saldırılara karşı bu eğitim yılının başlamasıyla beraber birçok lisede öğrencilerin eylemleri gerçekleşti. Gerçekleştirilen eylemlerde liseliler kendi taleplerini haykırarak, saldırılara direneceklerini gösterdiler. Yine bir çok okulda 15 Temmuz bahanesi ile gerçekleştirilmek istenen etkinlikler, "FETÖ mü, Tayyip mi?" soruları ile öğrencileri baskı altına almaya çalışan devlet, bu uygulamalarında da liselerin tepkisiyle karşılaştı.

Üniversiteler ise bu saldırı furçasının diğer ayağına oluşturuyor. Sisteme muhalif kimliğiyle bilinen pek çok okulda öğrenciler, eğitim yılının başlamasıyla saldırıların hedefi oldu. Göktürk 2 uydusunun fırlatılması

için ODTÜ'ye gelen Erdoğan'ı protesto eden öğrenciler yıllar süren mahkemenin ardından hapis cezasına çarptırıldılar. Aynı şekilde üniversitelerde daha önceden hakkında soruşturma açılan öğrenciler, eğitim yılının başlamasıyla birlikte uzaklaştırma cezasına çarptırıldılar.

Eğitim alanında gerçekleştirilen saldırı furçasının bir diğer ayağını ise eğitim emekçileri oluşturuyor. Geçtiğimiz aylarda Barış İçin Akademisyenler Girişimi'ne imzacı olan pek çok akademisyen görevden uzaklaştırılmış ya da tutuklanmıştı. OHAL ile birlikte ise önce cemaat adı altında FETÖ'cü eğitim görevlileri açığa alındı. Şimdi ise "terör" adı altında pek çok eğitim emekçisi açığa alındı. Açığa alınan eğitim emekçileri devrimci, demokrat kimliğiyle bilinen öğretmenler olup, daha önceleri çeşitli eylemlere katılması ya da sadece Eğitim-Sen üyesi olması suç olarak gösterildi. 10 bine yakın eğitim emekçisi bu sebeplerle açığa alındı.

Eğitim alanına dönük gerçekleştirilen tüm bu saldırılar ve hak gasplarına dönük olarak öğrenciler ve eğitim emekçileri gerçekleştirdikleri eylemsellerle saldırılara karşı tepkilerini ortaya koymaya devam ediyor.

KHK kapsamında onlarca yayın durduruldu

H. Merkezi: Televizyon kanalları Kanun Hükmündeki Kararname (KHK) kapsamında, 28 Eylül günü yayın yaptıkları TÜRKSAT uydusundan çıkarıldı ve ekranları karartıldı.

IMC TV, Hayatın Sesi, Azatı TV, Jiyân TV, Van TV, TV10, Denge TV ve Zarok TV'nin de aralarında 10'dan fazla televizyon ve radyonun yayını durduruldu. Televizyon kanallarına herhangi bir resmi bildirim yapılmazken, Radyo ve Televizyon Üst Kurulu'ndan (RTÜK) İlhan Yerlikaya'nın verdiği bilgiye göre söz konusu karar KHK kapsamında alındı.

"Halkın haber alma hakkı engellenemez!"

OHAL gerekçe gösterilerek çok sayıda televizyon kanalı ve rad-

yonun yayınının durdurulması 29 Eylül günü Galatasaray Lisesi önünde protesto edildi; "Özgür basına yönelik darbeci tutum asla kabul edilemez. Kapatılan kanallar tekrar yayına başlayana kadar mücadelemiz devam edecek" denildi.

Eylemde kurumlar adına okunan basın açıklamasında hükümetin özgür basına yönelik baskı ve yayın durdurma uygulamalarının artarak devam ettiğine dikkat çekildi.

OHAL bahane edilerek TV kanalları ve radyoların kapatılmasının özgür basına yönelik bir darbe olduğu belirtilen açıklamada, "Emekçilerin ve halkın sesini yansıtan televizyon kanallarının karartılması kabul edilemez" denildi.

Mesele esir düşmekte değil, teslim olmamakta bütün mesele!

2008'in eylül ayında ABD merkezli patlak veren finansal krize benzeyen ama daha etkili bir finansal krizin ağırtan tartışıldığı bugünlerde, bu tartışmaların merkezine **Deutsche Bank**'in yaşadığı kaos yerleştiriliyor.

Emperyalist ABD'nin AB ile bir süredir devam eden ticaret ve pazar payı kapma savaşlarının bir parçası olan şirketlere "ceza kesme" savaşları, AB'nin Microsoft'a rekabet ihlali gerekçesiyle 2.1 milyar dolar ve Intel'e de aynı gerekçeyle 1.2 milyar dolar ceza kesmesiyle başlamıştı. ABD'den buna karşılık Alman Volkswagen firmasına "dizel skandalı" nedeniyle 16 milyar dolar ve Fransız BNP Paribas'a da ambargoya uymama gerekçesiyle 10 milyar dolar ceza olarak verilmişti. Ancak bu karşılıklı restleşme, "ceza kesme" savaşını hızlandırmış; son olarak AB'nin Apple'a İrlanda'da vergi kaçırdığı gerekçesiyle 14.5 milyar dolarlık ceza kesmesine ABD'den cevap; 2009 yılındaki Mortgage Krizi'nde mudilerine gelişigüzel kredi vererek manipülasyon yaptığı için Deutsche Bank'a 14 milyar dolar ceza kesmek olarak verildi.

Kesilen bu cezalar yalnızca emperyalist-kapitalist devletlerin kendi aralarında restleşme olarak adlandırılmayacak denli önemlidir. Son olarak Deutsche Bank üzerinden bir yeniden paylaşım hedeflenmekte, emperyalist-kapitalist sistemin temel kurallarından olan "*büyük balığın küçük balığı yutması*" için kollar sıvanmakta ve Deutsche Bank için sıraya girenler ağızlarının suyu akarak saldırmaya hazırlanmaktadır. Her ne kadar Deutsche Bank, kendilerini karalamak için "uluslararası organizasyonların" böyle bir manipülasyon yarattığını iddia etse de 2008 öncesi ABD'nin büyük bankalarından olan **Bear Stearns**'in, sadece 1 ABD doları karşılığında, bugün ABD'nin en büyük ve dünyanın yedinci büyük bankası konumunda olan **JPMorgan Chase & Co** tarafından (milyarlarca dolarlık Hazine garantisi desteğiyle) satın alındığı hatırlanırsa, Deutsche Bank açısından da benzer bir durumun olma ihtimalinin o kadar da uzak olmadığı açığa çıkar.

Bu durum aynı zamanda bankalar üzerinden şişirilen finansal balonun yeni bir patlama ile karşı karşıya olduğunu da göstermektedir. Keza dünyada sadece en büyük 50 bankanın aktiflerinin toplamı 64 trilyon doları buluyor. Yani neredeyse dünyada bir yılda üretilen toplam hâsılaya yakın ve dünyadaki servet stokunun da dörtte birinden fazla bir büyüklükte olan bu bankalardan Çin merkezli olan en büyük ilk dört banka ise şu aralar banka batışı haberleriyle gündemde. Dolayısıyla bu sektörde çıkacak bir kriz sadece Deutsche Bank'ın ya da Almanya'nın değil, tüm emperyalist-kapitalist sistemin bir krizine dönüşecektir. "Mükemmelleşen" tekeller, aynı zamanda sadece son 30 yılda o kadar iç içe geçmiş durumda ki, Deutsche Bank'la başlayacak bir patlama-

nın domino etkisi yaratması kaçınılmaz...

"Domino etkisi" demişken... 2008'de başlayan ekonomik kriz sonrasında Avrupa ve ABD coğrafyasında büyük işçi eylemlerine, grevlerine, "% 99" hareketlerinin oluşmasına, yaygınlaşmasına, meydan işgallerine; Ortadoğu ve Kuzey Afrika'da ise "Arap Baharı" olarak adlandırılan isyanlara (ki bu dominonun Türkiye'ye ucu biraz geç de olsa Gezi İsyanı olarak yansımıştı), Suriye'de bugün hala süren iç savaşa, Rojava devrimine... yol açtığını hatırlamak gerekiyor. Çünkü gelen yeni kriz dalgasının, 2008 kriz darbesini atlatamayan emperyalist kapitalist sistem açısından daha ciddi bir yıpranmaya yol açacağı, bunun halklara dönük sömürü, savaş, kemer sıkma ve baskı politikalarının artması anlamına geleceği açıktır. Buna karşı isyan ve direnişin halkların temel gündemi haline geleceği de...

"Yaşamak direnmekse", "diz çökmeyeceğiz!"

2008 krizini "teğet geçirmekle" övünen AKP'nin dümeninde ilerleyen TC devleti ise, sıcak para girişinin sıkıntıya girdiği, Kürt meselesi ve Suriye'de savaş bataklığına saplanmış bir dönemde yakalandı bu krize... "Kabadayılığın" ödün vermese de dünyanın önde gelen üç derecelendirme kuruluşu arasında yer alan Moody's, geçtiğimiz günlerde TC'nin kredi notunu dış finansman zorunlulukları ve zayıflayan ekonomik durum gerekçesiyle "Baa3"ten "Ba1"e yani "çöp" seviyesine düşürdü. Daha öncesinde darbe girişimi sonrası üç derecelendirme kuruluşundan bir diğeri olan **Standard&Poors**'s da TC'nin kredi notunu aynı seviyeye düşürmüştü.

Erdoğan'ın 15 Temmuz'u "Allah'ın bir lütfu" olarak değerlendirmesinin altındaki en önemli neden bu krizin kapıya dayanması ve şiddetli depremlerle gelen sarsıntının hissedilmesi... Buna karşın alınan ilk önlem ülkenin devrimci, demokrat ve yurtsever güçlerine dönük "FETÖ" perdesi altında "temizlik operasyonu"na girişmek olmuştur. 21 Temmuz itibarıyla ilan edilen 3 aylık OHAL'in 2. ayı henüz sonlanmışken, geçtiğimiz günlerde yapılan Milli Güvenlik Kurulu (MGK) toplantısında OHAL'in bir 3 ay daha uzatılması "tavsiye kararı" çıktı. Aslında şartırtıcı olmayan bu ka-

rarın önümüzdeki günlerde gerçekleşecek Bakanlar Kurulu toplantısında resmîyete dönüşeceği açıktır. Bu duruma 1 Ekim'de açılan Meclis'te ilk icraat olarak AKP-MHP ve CHP ortaklığında Irak ve Suriye'ye dönük tezkere-nin kabul edilmesinin eklenmesi ise önümüzde uzunca bir süre daha zorlu ve saldırı dolu günlerin olacağı açıktır.

Kimsenin bu saldırıdan azade kalamayacağı, OHAL'in "keyfini" tadan ağız kanlı katil ve hırsızların kurguladıkları bu süreçte ekonomik ve siyasi krizin faturasının ağır bir şekli de halka ve öncelikle de toplumsal muhalefete ödetilme gündemli olacağı açıktır. Ve buna karşılık verilecek mücadelenin de aynı oranda birleşik, aynı oranda ortaklaşmış ve aynı oranda devrimcileşmiş olması şarttır. Anıtka-bir'e yapılan çocuk parkı ve Erdoğan'ın Lozan Anlaşması'na dönük sözleri üzerinden köpürtülen muhalefet vb.'leri ile bu sürecin "tatlı su muhalifliği"yle karşılanamayacağı ve böylesi yapay gündemlerle saldırının büyüklüğünün üzerinin örtülemeyeceği açıktır. Erdoğan'ın yaptığı sahte kabadayılığın, krizin ülkemizdeki etkilerini azaltmayacağı ve Suriye'de egemenlerin yarattığı bataklığa sapmasının önüne geçmeyeceği gibi devrimcilerin de sokağa çıkanları küçümsemek ve "kibir bataklığında çırpınmakla" bu süreci karşılayamayacakları açıktır.

Süreci ancak, tüm güçsüzlüklerine rağmen haklılıklarının farkında olanların cesareti ile devrimciliğini bileyenler ve dört koldan saldırıya hazırlanan egemenlere karşı birlikte mücadeleye soyunanlar karşılayabileceklerdir. Nazım Hikmet'in "**İşte böyle Laz İsmail / mesele esir düşmekte değil / teslim olmamakta bütün mesele**" dizelerini gerçekle, yaşamla buluşturabilenler karşılayabilecekler. Keza Dersim-**Şahverdi**'de, **Geyiksuyu**'nda şehit düşen halk savaşçıların son haykırışları başta olmak üzere kendisinden haber alınmaması 120'li günlerini geride bırakan Hurşit Kültür'in "**Yaşamak direnmektir**" sloganı, Cizîr Eşbaşkanı Mehmet Tunç'un bodrumda yüzlerce kişiyle yakılarak katledilmeden hemen önce canlı yayında söylediği "**Diz çökmeyeceğiz**" sözleri bunun apaçık ve en yakın kanıtları ve abideleri olarak aklımızın en diri köşesinde varlığını korumaktadır!

Soma davasında mahkeme Enerji Bakanlığını sorumlu tuttu

H. Merkezi: Soma katliamında hayatını kaybeden 301 işçiden **Erkan Doğdu**'nun kardeşlerinin, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı ile Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na açtıkları davada mahkeme, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı'nı manevi tazminat ödemeye mahkum etti.

Davanın görüldüğü Manisa 2. İdare Mahkemesine cevaplarını ileten iki bakanlığın

avukatları iddiaları kabul etmeyerek davanın reddini istediler.

Manisa 2. İdare Mahkemesi, sunulan belgelerin yanı sıra, olaydan sonra yapılan bilirkişi inceleme raporlarını ile dava dosyasını inceledikten sonra karar verdi. Mahkeme, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının kişi başı 100'er bin liradan üç kardeşe toplam 300 bin TL manevi tazminat ödemesine hükmetti.

Monsanto ile ölüp Bayer ile dirilmek!

GDO'lu tohumların tekeli olan **Monsanto** şirketi dünya kimya ve ilaç devlerinden biri olan **Bayer** tarafından satın alınmak isteniyor. Bayer'in Monsanto'yu almak istemesine ilişkin açıklamaları aylardır devam ediyor. Mayıs ayında Bayer, Monsanto'ya hisse başına 122 dolar teklif etti. Fakat Monsanto bu teklifi kabul etmedi. Eylül ayı başında Bayer teklifini 127,5 dolara yükseltti. En nihayet hisse başına 128 dolar üzerinden el sıkıştılar. Sonuç olarak Almanya'nın kimya ve ilaç tekeli Bayer, tohum ve tarım ilaçları üreticisi ABD devisi Monsanto'yu 66 milyar dolara satın almış oldu.

Bayer gibi insan sağlığına ilişkin üretim yapan bir şirketin, insan sağlığını hiçe sayan bir şirketi almasının esas nedeni ne olabilir? Bugün zirai ilaç pazarının yüzde 75'ini altı şirket kontrol ediyor. Syngenta yüzde 20'lik pay ile birinci, **Bayer** yüzde 18 pay ile

ikinci durumda.

Basf yüzde 13, **Dow AgroSciences** yüzde 10, **Monsanto** yüzde 8, **Dupont** yüzde 6'lık pay ile bu ikilinin ardında sıralanıyorlar. Tohum pazarında ise Monsanto yüzde 26'lık pay ile başı çekiyor. Monsanto'yu **Dupont** (Pioneer) yüzde 21, **Syngenta** yüzde 8, **Limagrain** yüzde 5, **Dow AgroSciences** yüzde 4, **KWS** yüzde 4, **Bayer CropScience** yüzde 3'lük pay ile takip ediyor.

İşte dünya tohum pazarındaki sonuncu Bayer birinci sıradaki Monsanto'yu satın aldı. Buraya kadarki bölümü özetleyecek olursak Bayer bu satın almayla, basamakları hızla tırmandı. Dünya ilaç ve tohum pazarının en tepesine çıktı. Dünyanın tohum ve ilaç tekeli oldu. Dolayısıyla gelişme tekelleşme ve rekabet sürecinin en yalın ifadesi anlamına geliyor. Monsanto'nun AB'ye

girme yönündeki çabaları bu şekilde aşılabilecek ve bu durum açık bir şekilde "**insan sağlığını**" merkezine alan bir şirket tarafından Monsanto AB pazarı içinde güç kazanacak. Bugüne kadar AB'ye girmekte zorlanan GDO'lu tohum devi Monsanto, Bayer adı altında bu süreci tamamlayacak.

Bayer'in Monsanto üzerinden piyasada hâkimiyet sağlama çabası açık bir şekilde kapitalizmde "insan sağlığı"nın sermaye ile dolaylı ilişkisini ortaya seriyor. Konuya ilişkin açıklama yapan Bayer, GDO'lu tohumların insan sağlığına etkide bulunmayacağını ileri sürüyor. Ayrıca GDO'lu tohumlar üzerinde yaptıkları incelemelerde verimliliği artıracak bulgulara ulaştıklarını ileri sürüyorlar. Ancak şu bir gerçek ki GDO'lu tohumlarla verimlik artmayacak. Amerika Birleşik Devletleri (ABD) üniversitelerinde yapılan testlerde GDO'lu soyanın diğer soyalara göre yüzde 5,3 daha az verimli olduğu tespit edilmiştir. Nebraska Üniversitesi bitki bilimcileri 2001'de yaptıkları çalışmalarda benzer düşük sonuçlar elde etmişti. Kansas Devlet Üniversitesi'nin yaptığı çalışmalarda ise GDO'lu soya verimliliğinin yüzde 9 oranında daha düşük olduğu sonucuna varmıştı. Sonuç olarak GDO'lu tohumlar kıtlığı engellemek yerine kıtlığa giden yolları asfaltlıyor aslında.

Bayer bir yandan insan sağlığı ile oynarken bir yandan da buna uygun ilaçlarıyla, ilaç pazarında hakimiyet sağlamak istiyor. GDO bileşiminden oluşacak hastalıklara ilişkin Bayer şimdiden ilaç üretiminde yeni projeler hazırlıyor. Anlaşılan sermaye, dünya halkalarını Monsanto ile öldürüp Bayer ile diriltmeye niyetli!

İnşaat-İş'ten Esenyurt'ta kazanım

H. Merkezi: İstanbul Esenyurt'ta bulunan Medical Park Hastanesi inşaatında çalışan 60 İnşaat-İş üyesinin işçinin dört aydır ödenmeyen ücretleri için başlattıkları direniş kazanımla sonuçlandı.

Ana yüklenici firma konumundaki **Özyurtlar İnşaat**'ın 26 Eylül günü "taşeron firmalar ödemeyi yapmazsa biz yapacağız" demesi üzerine, ödemelerin yapılmasına başlandığı kaydedildi. İşçilerin alacakları hesaplarına yatırılırken, İnşaat-İş tüm işçiler alacaklarını alana kadar mücadeleden vazgeçmeyeceklerini belirtti.

Medlog işçilerine polis saldırısı

H. Merkezi: DİSK'e bağlı Nakliyat-İş üyesi Medlog Lojistik işçileri işe geri alınmaları için şirketin İstanbul-Zincirlikuyu'daki Genel Merkezi önünde oturma eylemi yaptı; işçilere polis saldırı.

İstanbul, İzmir, Mersin, Bursa ve Kocaeli'nden gelen işçiler, Nakliyat-İş Sendikası Genel Başkanı **Ali Rıza Küçükosmanoğlu**, sendika yöneticileri ve avukatlar Medlog Lojistik patronunun işçi ve sendika düşmanlığından vazgeçene kadar oturma eylemlerine devam edeceklerini belirttiler.

Medlog Lojistik patronu işçilerin içeriye girmelerini engellemek için kapıları kilitledi. Oturma eylemi yoğun polis ablukası altında devam ederken polis direnişteki işçilere saldırı. İşçiler saldırıya slogan ve direnişle cevap verdi.

Temizlik işçileri direnişlerine yer vermeyen burjuva medyayı protesto etti

H. Merkezi: CHP'li Avcılar Belediyesi önünde 149 gündür direnişte olan temizlik işçileri direnişlerini haber yapmayan Doğan Medya Center ve Fox TV önünde oturma eylemi yaptı.

Avcılar Belediyesi önündeki direniş çadırından Doğan Medya Center önüne gelen işçiler burada "**Avcılar Belediye işçileri köleliği kabul etmeyecektir**" pankartı açtı. Eylem dolayısıyla bina çevresi TOMA, zırhlı araç ve çevik kuvvet polisi ile abluka alındı.

Eyleme **Partizan** ve **Yeni Demokrat Gençlik** gibi kurumlar da destek verdi. Bina önünde oturma eylemi yapan işçiler,

haberlerini yapmayan gazetecileri aşağıya çağırarak "Taraflı değil tarafsız basın" sloganı attı.

Doğan Medya Center önünde açıklama yapan Belediye-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkan Yardımcısı **Ercan Gürünlü**, 149 gündür Avcılar Belediyesi önünde direnişin sürdüğünü kaydederek pek çok magazinsel habere yer veren basın kuruluşlarının sıra işçilere gelince nedense görmezden-duymazdan geldiklerini belirtti.

Eylemde CHP'li Avcılar Belediye Başkanı Handan Toprak Benli ve CHP Genel Başkanı Kemal Kılıçdaroğlu da

protesto edildi. İşçiler burada yapılan eylemin ardından direnişlerini haberleştirmeyen Fox TV önüne geçti.

"Hem sokağa çıkarak hem de hukuksal yollardan direneceğiz"

Kanun Hükmünde Kararnameler ve OHAL ile birlikte devlet kendisine muhalif olan herkese baskı ve saldırılarını sürdürüyor. Türkiye'nin her yerinde Eğitim-Sen üyesi öğretmen ve eğitim emekçileri soruşturmalara, açığa almalara ve ihraç edilmeye maruz kalıyor.

AKP, darbe girişimini fırsat bilerek çıkarıldığı KHK ve uyguladığı OHAL ile birlikte kendisine muhalefet eden herkese saldırıyor. Tabii bu listenin en üst sıralarında her zamanki gibi devrimci, demokratlar, yurtseverler, Aleviler, işçiler, emekçiler oluyor. Her gün onlarca kişi tutuklanırken kamuda da muhalif olan emekçiler soruşturmalara, açığa almalara ve ihraçlara maruz kalıyor.

Buna karşı Eğitim-Sen'li eğitim emekçileri mücadelelerini sürdürüyor. Kabul edilemez uygulamalara karşı hem sokağa çıkarak hem de hukuksal yollardan direniş devam ediyor.

Özgür Gelecek gazetesi olarak 35'in üzerinde öğretmenin açığa alındığı İzmir'de Eğitim-Sen 4 No'lu Şube Başkanı **Cevat Düzci**'nin görüşlerini aldık.

"Hükümet bu açığa almalarla bir nevi kinini kusuyor"

Açığa almaların siyasi bir yaklaşım olduğunu belirten Düzci, hukuksuz bir şekilde binlerce eğitim emekçisinin mağdur edildiğini vurguladı. Açığa alınan eğitim emekçilerinin sendikal mücadeleyle hükümeti rahatsız ettiğini, hükümetin bir nevi kinini kustüğünü söyledi.

Açığa alınanların hiç alakaları olmadıkları şeylerle ilişkilendirildiklerini ifade eden Düzci, "*Kimi arkadaşlarımız FETÖ ile kimi arkadaşlarımız silahlı örgütlerle ilişkilendirilip suçlanıyor. Bu sebeplerden ötürü arkadaşlarımız açığa alındı, kimisi ihraç edildi*" dedi.

Devamında, "*Ama biz inanıyoruz ki mücadelemiz sonuç verecektir. Arkadaşların görevlerine geri dönmesi için her türlü girişimde bulunacağız. Hem sokağı kullanacağız hem*

de hukuksal girişimlerimiz olacak. Gerekirse Anayasa Mahkemesi'nde, Danıştay'da aynı şekilde davaları sürdüreceğiz" diyen Düzci, açığa alınanların şu an çalışmamaları nedeniyle ekonomik giderlerini karşılamak için sendika olarak gerekli dayanışmayı göstererek yardımcı olmaya çalıştıklarını belirtti.

Arkadaşlarının haksızlığa uğradığını, alacalece bir şekilde, birilerinin sözüyle açığa almaların gerçekleştiğini hatırlatan Düzci, bu mücadeleyi kazanacaklarına, doğruluğun galip geleceğine inandığını dile getirdi.

İtiraz dilekçelerini İl Milli Eğitime toplu bir

şekilde verdiklerini söyleyen Düzci son olarak, "*Normalde 60 gün içerisinde İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nün karar vermesi gerekiyor. Bu süreyi uzatabiliyorlar. İl Milli Eğitim Müdürlüğü, ya göreve geri dönme ya da açığa alınmasını onaylama kararı verecek. Olumsuz bir karar çıksa bile hukuksal yoldan mücadelemiz devam edecektir*" diyerek sözlerini sonlandırdı.

Dersim ve Adıyaman'da iki işçi yaşamını yitirdi

H. Merkezi: Dersim ve Adıyaman'da iki işçi elektrik akımına kapılarak yaşamını kaybetti.

Dersim kent merkezinde, özel bir şirkete ait beton mikseri pompası ile inşaat beton dökmek için kurulum yapan **Ergün Doğan**, beton mikserine dokunduğu sırada elektrik akımına kapılarak hayatını kaybetti.

Beton mikseri yardımcı eleman olarak çalışan Doğan, olay yerine gelen ambulansla kaldırıldığı Tunceli Devlet

Hastanesi'nde doktorların tüm müdahalesine rağmen kurtarılamadı.

Adıyaman-Kahta karayolunun 25'inci kilometresinde bulunan Adıyaman Havvaalanı'nda çalışan işçi **Mahmut Gazi Can** ise su deposunu pompayla temizlemeye çalışırken elektrik akımına kapıldı.

Adıyaman Üniversitesi Eğitim ve Araştırma Hastanesi'ne kaldırılan ve acil serviste tedaviye alınan Can, yapılan müdahalelere rağmen kurtarılamayarak yaşamını yitirdi.

Tunceli Valiliği Xozat çatışmasının boyutunu inkar ediyor

Dersim: 24 Eylül'den bu yana Xozat'ta asker ile HPG gerillaları arasında devam eden çatışma ve operasyonların boyutunu gizlemeye çalışan Tunceli Valiliği, Pulur'daki telefon ve internet kesintilerinin "teknik arıza"dan kaynaklı olduğunu iddia etti.

24 Eylül Cumartesi günü sabah saatlerinde Xozat'ın Akören mahallesi mevkiinde bir grup gerilla ile TC askeri arasında yaşanan çatışmanın ardından bir gerillanın şehit düştüğü belirtilmişti. 24 Eylül ve ar-

dından 26 Eylül'de art arda iki kez açıklama yapan Tunceli Valiliği bu çatışmanın TKP/ML TİKKO ile yaşandığını iddia etmişti. Ancak yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgilere göre çatışmanın HPG gerillaları ile asker arasında yaşandığı ve bir HPG gerillasının şehit düştüğü belirtiliyor.

Bu operasyon; Dersim ilçelerinde son aylarda kesintisiz devam eden operasyonlar kapsamında Dersim coğrafyasının nasıl talan edildiğinin kanıtlarından biri olarak gösterilebilir. Keza 24 Eylül'de başlayan

ama 26 Eylül'e kadar süren operasyon sırasında Pulur'un telefon ve internet erişimini sağlayan fiberoptik kablolar da hedef alınmış ve Pulur'da yaklaşık üç gün boyunca telefon ve internet erişimi sağlanamamıştı.

Bu operasyonun zararlarını gizleme çabasında olan Valilik, 27 Eylül günü yaptığı açıklamada Pulur'da yaşanan kesintinin "teknik bir arıza" olduğunu iddia etti.

Dersim'de 31 bölgede yasak

Diğer yandan Dersim Merkez, Nazımiye ve Xozat ilçelerinde 31 bölge, 1 Eylül 2016 ve 17 Mart 2017 tarihleri arasında "geçici askeri güvenlik bölgesi" ilan edildi.

Belediyelere kayyuma ortak ve güçlü bir karşı koyuş lazım!

KHK ile yönetilen devletin İçişleri Bakanı **Süleyman Soylu**, 11 Eylül günü 24'ü DBP'li olmak üzere 28 belediyeye kayyum atandığını ilan etmişti. Bilindiği gibi 3'ü AKP'li biri MHP'li belediyeye kayyum atanırken, 24 DBP belediyesine ise yüzlerce polis ve TOMA ile zorla el koydu. Belediyeler önünde iradesine sahip çıkmak üzere bir araya gelen kitleye polis saldırdı; tank, topa darbe yapılarak belediye binaları ele geçirildi.

Belediyenin seçilmiş herhangi bir üyesine değil, direkt vali/vali yardımcısına belediyenin devredilmesi ile başlayan işgal ile belediye binalarına Türk Bayrağı asıldı, Kürtçe, Ermenice yazılı tabela vs ne varsa söküldü. Geçtiğimiz yıl Kürt halkına yönelik başlatılan her türden savaş kendini bu defa belediyelerde gösterdi. Binlerce kişiyi gözaltına alıp tutuklayan devletin yaptığı, sadece siyasi soykırım operasyonu değildir; toplumsal, kültürel her türlü kırım yapma girişimidir. Belediyelerin işgal edilmesi de bunun bir parçasıdır.

Kürt halkının yaşam ve ifade alanına saldırı

TC devleti yakıp yıktığı kentlerin iradesini kayyum atamalarıyla ele geçirmek istiyor. DBP belediyelerinin yönetiminde olduğu kentler ve bu kentlerin sayısının, her yeni yerel seçimde biraz daha genişlemesi TC devleti için tehlike arz ediyor.

Çünkü bu belediyeler, Kürtlerin yönetim tecrübesi edinmesini, kendi kendini yönetme modeline benzer bir topluma geçmesini sağlıyor. Bu, devlet egemenliğini son derece "tehdit" eden bir durum olarak görülüyor. Ayrıca, belediyeler halkın örgütlü yapısını koruyup besleyerek kentlerin sadece vali/kaymakam ve emniyet müdürlerinin "insafına" kalmasını bir şekilde engelliyor.

Kayyum atamasının ardından belediye bünyesindeki birçok kurs, dernek, eğitim atölyesi vb. kapatılması ise bunun önünü almayı amaçlamaktadır. Batman Belediyesi'ne kayyum olarak atanan Vali Yardımcısı Ertuğrul Şeref Aksoy tarafından,

Batman Belediyesi bünyesinde 2011'de açılan ve yüzlerce kadının kurs aldığı Hevî Kadın Atölyesi'ni kapattırması bunun bir göstergesidir.

Kadın düşmanı kayyumlar iş başında

Erkek egemenliğinin kadın düşmanlığı Hevî Kadın Evi'nin kapatılması ile kendisi gösterdi. DBP'li belediyeler sayesinde kadınlar yönetimin her kademesinde yer alarak, eşbaşkanlık sistemi ile yönetimde cinsiyet eşitliği sağlamaya çalışıyor.

Diğer yandan Kürt halkının kendini ifade ve yaşam alanlarını işgal eden TC'ye karşı başta HDP olmak üzere bir bütün devrimci, demokrat kamuoyunun yerel seçimlerde birlikte çalışıp kazandıkları belediyelere nasıl sahip çıktığı tartışmasıdır. Başta T. Kürdistanı dışındaki yerler olmak üzere HDP ve diğer

örgütlerin çıkardığı sesin çok cılız olduğu ortadadır. Her kurum kendine ait birçok neden sıralayabilir. Kiminin şovenistliği, kiminin güçsüzlüğü, kiminin "Kürt meselesine karşı mayalım yanarız" kaygısı gibi yüzlerce nedeni sıralanabilir ancak ortada daha vahim bir tablo vardır. Türkiye muhalefetinin, TDH'nin yaratılan korku imparatorluğundan etkilendiği bir gerçektir. Çünkü birçok meseleye dair ortak ve güçlü bir ses uzun zamandır çıkmamaktadır. Ama en çok da Kürt halkına, HDP'ye dönük saldırılar da bu ses hiç çıkmamaktadır.

Oysa bölgedeki belediyelerde son iki yerel seçimdir büyük oranda devrimci demokratik kurumlar tarafından ortak paydada seçime girilmiştir. Bu bakımdan saldırı, hepimizin kendini ifade etme alanlarına yapılmıştır. Kayyuma bu anlayışla karşı durmak, direnişe ses vermek gerekir.

Ordu-Sivas sınırında çatışma!

H. Merkezi: Ordu ile Sivas sınır hattında bulunan Kalınpınar Yaylası'nda çıkan çatışmada Halkların Birleşik Devrim Hareketi gerillası oldukları belirtilen 6 kişinin yaşamını yitirdiği ileri sürüldü.

Ordu'nun Mesudiye İlçesi ile Sivas Koyulhisar sınır hattında, 29 Eylül günü saat 22.00 sıralarında Koyulhisar'ın Sisorta Yaylası ile

Mesudiye Arpaalan Mahallesi arasında yer alan Kalınpınar Yaylası'nda, Mesudiye'den Sivas'a geçiş yaptıkları sırada gerilla oldukları belirtilen bir grup ile Jandarma Özel Hareket (JÖH) timleri arasında çatışma çıktı. Sivas Valisi Davut Gül Twitter üzerinden yaptığı açıklamada çatışmada gerilla oldukları ileri sürülen 6 kişinin hayatını kaybettiğini duyurdu. Bölgede Halkların Birleşik Devrim Hareketi yaz aylarında eylemler gerçekleştirmişti.

S. Yurtdaş, davayı "FETÖ kumpası"na bağladı!

H. Merkezi: Yanında çalışan Yeni Demokrat Kadın (YDK) aktivisti kadın avukata cinsel tacizde bulunan avukat Sedat Yurtdaş hakkında "Basit cinsel taciz" suçlamasıyla açılan davanın ilk duruşması Diyarbakır 6. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü; Sedat Yurtdaş, davanın "FETÖ'nün kumpası" olduğunu savundu.

Tacize maruz kalan A.K. ve avukatlarının katıldığı duruşmaya YDK, ÖGK, KESKESOR, SKM, ESP üyeleri izleyici olarak katılırken, Sedat Yurtdaş ve avukatları hazır bulundu. Sedat Yurtdaş'ın, duruşmaların kapalı yapılması için sözlü talepte bulunarak, bu konuda hazırladığı dilekçeyi mahkeme heyetine verdiği duruşmada, söz alan A.K.'nin avukatları ise davanın sıradan bir dava olmadığını, basın ve kadın örgütlerinin takip ettiğini belirterek yargılamanın açık yapılmasını istedi. Mahkeme Yurtdaş'ın talebini reddetti.

Yurtdaş, "Dava FETÖ'nün kumpası!"

Yurtdaş, savunmasında cinsel tacize maruz kaldığını söyleyen A.K.'nin ruh sağlığının bozulduğuna dair uzman bilirkişiden aldığı raporun gerçek olmadığını, cinsel tacizde bulunmadığı savundu. A.K.'nin sosyal medyada tanıştığı bir kişinin evine giderek alkol aldığını, uygunsuz hareketlerde bulunduğunu ileri sürerek, beyanlarına itibar edilmemesi gerektiğini savunan Yurtdaş, davanın iddianamesini hazırlayan savcının ve davayla ilgili karar veren Yargıtay'ın ilgili dairesinde görevli iki hakimin "FETÖ/PDY" soruşturması kapsamında meslekten ihraç edildiğini belirtti. Yurtdaş, "Eski bir milletvekili olarak TRT 6'da Kürtçe program sunduğum için FETÖ bana kumpas kurdu. Bu dava planlı bir kumpas ve komplodur" savunmasını yaptı.

Yurtdaş, "Kadın beyanı esas alınarak, beni kumpasla cezalandırmanın gerekçesi olamaz" diyerek kendisini savundu. Ardından söz alan Yurtdaş'ın avukatları, Ceza Mahkemeleri Kanunu'nun (CMK) pozitif ayırmacılıkla yürütülemeyeceğini ileri sürerek, davanın iddianamesinin "varsayımlardan oluştuğu" iddiasında bulundu.

"Kadın beyanı, cinsel taciz davalarında önemli delildir"

Ardından savunma yapan A.K.'nin avukatları, Yurtdaş ve avukatlarının yaptığı savunmayla müvekkillerinin özel hayatını ve haberleşme gizliliğini ihlal ettiğini belirterek, haklarında suç duyurusunda bulunacaklarını belirtti. Avukatlar, tutanaklara geçen beyanların hukuka aykırı olduğunu, bunların çıkarılmasını talep etti.

Davada, "Kadın beyanı esastır" sözlerinin dikkate alınmaması yönünde avukatların yaptığı savunmaya tepki gösteren avukatlar, "Kadın beyanı, cinsel taciz davalarında müstekilerin beyanları en önemli delildir. Bu tarz suçlar kapalı ortamlarda olur. Başka delil nasıl sunulur anlayamıyoruz. Müvekkilimin beyanı dışında başka delil sunmak hayatın olağan akışına aykırı" dediler.

"Bu davayı sonuna kadar takip edeceğim"

Avukatlar A.K.'nin mahkeme huzurunda ifade vereceği sırada, sanık Yurtdaş'ın duruşma salonundan çıkarılması yönünde talepte bulundu. Mahkemece kabul edilen talebin ardından Yurtdaş salonun dışına çıkarılırken savunma yapan A.K., ilk başlarda cinsel tacize maruz kaldığını kabullenemediğini, bunu arkadaşlarıyla paylaştıktan sonra cesaret alarak şikayette bulunduğunu belirtti.

A.K., "İlk başta şikayet etmek istedim. Ancak bana nasıl döneceğini bilemiyordum. Sonuçta Diyarbakır'da çalışacaktım. İlk başlarda bunu gizlemeye çalıştım. Şikâyeti yaptıktan sonra bana selam veren insanlar selam vermemeye başladı. Toplumsal ilişkilerim bana zehir ettirildi. İstanbul'a taşınmak zorunda kaldım. 3 ay boyunca psikolojik tedavi gördüm. Bu dosyayı sonuna kadar takip edeceğim" dedi.

Tanıkların dinlenmesi ile devam eden mahkeme davayı 15 Kasım 2016 tarihine erteledi.

İSiG Meclisi: 8 ayda 70 kadın işçi yaşamını yitirdi

H. Merkezi: İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSiG) 2016'nın ilk 8 ayında en az 70 kadının iş cinayetlerinde yaşamını yitirdiğini açıkladı.

Kadın işçilerin işe bağlı ölümlerine dair, "Geçici tarım işçiliği, ücretsiz aile işçiliği, ev eksenli üretim, gündeliklik ve (evde) bakıcılık gibi kayıt-dışı sektörü oluşturan çeşitli işlerde çalışanların büyük çoğunluğunu ise kadınlar oluşturur. Gerek gündeliklik ve bakıcılık gibi kadınların 'doğallaştırılan' becerilerine dayandığı için görünmeyen emekten izler taşıyan işler, gerekse eve iş olarak ya da komşu atölyelerinde yapılan kayıt-dışı işler, ücretli emekle ücretsiz emeğin, modern istihdam biçimleriyle aile ilişkilerine dayalı çalışma biçimlerinin arasında bir yerededir" diye belirten İSiG Meclisi, bu yılın ilk sekiz ayında yaşamını yitiren kadın işçilerin 26'sının tarım işçisi ve esnaf, 44'ünün işçi, memur statüsünde çalışan ücretli olduğunu açıkladı.

Raporda "kiralık işçilik politikası" da yer aldı. "Bu politika ile hâlihazırda kötü koşullarda, esnek ve güvencesiz çalıştırılan kadın işçiler üzerinden sömürünün daha da katlanacağını öngörmek, ne yazık ki, zor olmuyor" denilen raporda şu ifadeler yer verdi: "Mevsimlik tarım işçileri, temizlik işleri, hasta ve yaşlı bakımı işleri, yani kadınların çalıştığı işler, Özel İstihdam Bürolarının sürekli iş ilişkisi kurabileceği işler olarak tanımlanıyor. Devlet bir grup işçinin geleceğini tümüyle Özel İstihdam Bürolarına terk ediyor. Mevsimlik işlerde dayı başlarının yerini Özel İstihdam Büroları alacak, ev işçileri kendi aralarında kurdukları ağ üzerinden değil, bağlı buldukları Özel İstihdam Büroları aracılığıyla kiralanacak. Özel İstihdam Büroları arasındaki rekabet sebebiyle hem ücretler, hem de işçi sağlığı ve iş güvenliği konusunda ciddi sorunlar, kayıplar yaşanacak. Özel İstihdam Büroları, hamile olup yarı zamanlı çalışmayı tercih eden bir kadının geri kalan işini, kiraladığı diğer işçilerle ikame edebilecek. Bu hem güvencesiz çalışmayı dayatacak hem de doğum izni gibi kazanılmış ve hala üzerinde mücadele verilen pek çok hakkın geriye düşmesi anlamına gelecek."

MGK Toplantısı: Baskı, saldırı ve işgale devam!

Başta Suriye özgülünde olmak üzere TC devletinin adım atmakta sıkıştığı ve politikalarının iflas ettiği bu bağlamda emperyalistleri de zorladığı bir sürecin sonunda, açığa çıkan yeni dengeler etrafından devletin yeniden yapılandırılmasından söz etmek yanlış olmaz.

Milli Güvenlik Kurulu (MGK) 28 Eylül günü artık alışlageldiği üzere Beştepe'de Cumhurbaşkanlığı Tayyip Erdoğan'ın başkanlığında toplandı. Adet olduğu üzere toplantı sonuçları kamuoyuna bir duyuru ile açıklandı. Söz konusu toplantıda hükümete OHAL'in üç ay daha uzatılmasına dair tavsiye kararı ile diğer başlıklar, Türk hâkim sınıflarının önümüzdeki günlerde geniş işçi ve emekçi yığınlarına, Kürt ulusuna, Alevilere, kadınlara, LGBTİ'lere yönelik tutumuna dair yeterince fikir veriyor.

AKP hükümeti, 15 Temmuz darbe girişimi ile birlikte gerek içeride gerekse de dışarıda, yeni bir saldırı konseptini, "darbeye karşı duruş", "demokrasiye sahip çıkmak" vb. argümanlarla yaşama geçirdi. Kendini AKP'de ifade eden hâkim sınıf kliği, 15 Temmuz darbe girişimini rakip kliği tasfiye etmek için bir manivela olarak kullandı. Bu kapsamda devletin değişik kademe ve organlarından sayıları onbinleri aşan sayıda memur, bürokrat, asker gözümlü alındı, tutuklandı veya açığa alındı, işten atıldı.

AKP hükümeti 17/25 Aralık yolsuzluk operasyonlarından bu yana açıkça savaş ilan ettiği rakip kliğe karşı bugüne kadarki en ağır darbeleri indirdi. Anlaşılan o ki AKP, 15 Temmuz'la birlikte açığa çıkardığı politik atmosferin nimetlerinden daha uzunca bir süre faydalanmaya devam edecek. Devletin, AKP'nin temsilcisi olduğu hâkim sınıf kliklerinin çıkarları etrafında yeniden yapılandırılması, başka bir deyişle re-organizasyonu olarak karşılık bulan söz konusu süreçte atılan adımların uzun vadeli hedefleri bulunuyor.

AKP hedeflerine doğru yol alırken, elini yavaşlatabilecek, sınırlayabilecek ya da yasal anlamda kimi sorumluluklar getirebilecek tüm engellerden kaçınmak adına OHAL'e başvurdu. Böylece Erdoğan'ın hayalini kurduğu başkanlık rejimi fiili olarak OHAL yönetimi altında resmen uygulamaya sokuldu. 15 Temmuzdan bugüne, Kanun Hükümünde Kararnamelerle(KHK) devleti yöneten ve yaşamın hemen her alanına yönelik kapsamlı müdahaleler getiren düzenlemeleri neredeyse ışık hızıyla resmileştiren AKP, geniş emekçi yığınlaraya yönelik kapsamlı bir saldırı ile son hız yol alıyor.

Türk hâkim sınıflarının başta Suriye olmak üzere dış politikada fena halde bozguna uğraması ve giderek emperyalistler için işlevini kaybetmesi ciddi bir kriz açığa çıkardı. Söz konusu tıkanmanın iç politikada özellikle de ekonomik alanda açığa çıkardığı sonuçlar ve getirdiği yük, Türk hâkim sınıflarını da ciddi biçimde zora sokmuştu. 15 Temmuz dış politi-

kadan ekonomiye, Kürt sorununda mülteci krizine kadar hemen pek çok başlıkta giderek AKP'nin tıkanmış bir süreçte adeta bir can simidi görevi gördü.

Özetle, başta Suriye özgülünde olmak üzere TC devletinin adım atmakta sıkıştığı ve politikalarının iflas ettiği bu bağlamda emperyalistleri de zorladığı bir sürecin sonunda, açığa çıkan yeni dengeler etrafından devletin yeniden yapılandırılmasından söz etmek yanlış olmaz.

Kuşkusuz bu yapılandırmanın başarılı olabilmesinin ilk yolu, iktidar dalışında elini güçlendirmekten ve rakiplerini saf dışı etmekten geçiyor.

Böylece emperyalistlerin ihtiyaçları ekşeninde ortaya konulan yeni yol haritasında daha rahat yol alınabilir. OHAL tam da TC devletinin bu yeni rotada (İsrail, Suriye ve Rusya gündemleri ile başta TSK'da olmak üzere çok sayıda kamu kuruluşunda yapılan değişiklikler vb. vb.) dümeni sıkıca elinde tutabilmesi ve fırtınalı denizlerde güçlü manevralar yapabilmesi adına çıkarıldı.

"Grevdi boykottur, ıvır zıvır bir şey var mı?"

AKP'nin sözcüsü ve temsilcisi olduğu hâkim sınıflar, içeride iktidar mücadelesini yürütürken ortak düşmana saldırmaktan geri durmayacaktı. Nitekim öyle de oldu. Darbe yapmaya çalışan FETÖ'cülere yönelik tasfiye saldırılarına başlar başlamaz mızrağın sivri ucuna yurtsever, devrimci ve ilerici güçler başta olmak üzere toplumun en diri ve dirençli kesimleri konuldu. İşçi sınıfının başta kıdem tazminatı olmak üzere kazanılmış pek çok hakkının gasp edilmesinden esnek, güvencesiz çalışmaya kadar daha yoğun bir sömürü anlamına gelecek çok sayıda düzenleme bu süreçte hızlıca yaşama geçirilmeye çalışıldı. Buna paralel bir şekilde, ifade eylem ve örgütlenme özgürlüğüne yönelik azgın bir faşist saldırganlık devreye sokuldu. Özgür basına, akademisyenlere, yazarlara, devamında T. Kürdistanı'nda DBP'li belediyelere kayyum atanarak Kürt halkının iradesine darbe yapıldı, eğitim emekçilerine yönelik kapsamlı bir tasfiye saldırısı yaşandı.

Toparlarsak, Kürt ulusal sorununun saldırı ve kuşatmanın merkezinde yer aldığı buradan adım adım dost ve ittifak güçlerine doğru genişlediği ve amacı bir bütün olarak toplumun umudunun kırılması, biat ettirilmesi olan bir sürecin içindeyiz. Gözümlü alınan ve tutuklanan insan sayısı ve çıkarılan KHK uygulamalarının kapsamı itibarıyla, 12 Eylül Askeri Faşist

Cuntasını aşan, zembereğinden boşanan bir terör ile karşı karşıyayız.

Ortadoğu'da Suriye merkezli çatışmada krizin giderek derinleşmesi ve ABD emperyalizminin gerek TC gerekse de diğer bir dizi aktör eliyle yaşama sokmaya çalıştığı politikalar büyük oranda karşılık bulmadı. TC'nin bir koç başı olarak daha fazla öne atılması ve inisiyatif almaya çalışması da bundan. Bunun için de içeride ilk önce iktidar katında mevzilerin tahkim edilmesi, ortaklaşmanın sağlanması, devamında toplumsal muhalefet güçlerinin sindirilmesi, baskı altında tutulması ve yapılabirise yok edilmesine ihtiyaç vardı. AKP'nin 15 Temmuz'dan sonra yanına CHP ve MHP'yi alarak Yenikapı ruhuyla yapmaya çalıştığı tam da budur. OHAL'le ortaya çıkan olağanüstü güç elbette egemenlerin iş-tahını kabartmıştır. Erdoğan'ın "**Belki 12 ayda yetmeyecek**", "**Grevdi boykottur, ıvır zıvır bir şey var mı? Yok**" sözleri süreci yaklaşımları özetler nitelikte.

Bu tablo içinde, MGK toplantısından çıkan OHAL'in uzatılmasına yönelik "tavsiye" kararı şaşırtıcı değildir. FETÖ'nün devletten temizlenmesi başlığı, PKK onunla ilişkilendirilen PYD ve YPG'ye yönelik operasyonların sürmesine dair yaklaşım, belediyelere kayyum atama uygulamalarının devam etmesi gerektiğine ilişkin vurgu, faşizmin önümüzdeki dönemde Kürt halkına, onun siyasi iradesine ve elde ettiği tüm kazanımlara yönelik saldırılarda ivmenin yükseleceğini, vitesin büyütüleceğine işaret ediyor.

Fırat Kalkanı Harekâtı ve Güvenli Bölge başlığında mevcut tutumun devam edeceğine ilişkin yaklaşımlar, TC devletinin Suriye işgaline devam edeceği ve bu bölgede etkin bir unsur olarak çatışmalara taraf olmayı sürdüreceğini gösteriyor.

Elbette tüm bunlar madalyonun bir yüzü. Madalyonun diğer yüzünde ise, tüm güç gösterilerine rağmen Moody's tarafından kredi notu düşürülen, yaşadığı ekonomik kriz, uluslararası alanda açığa çıkan bir hükümet gerçekliği yaşanıyor. Gelir dengesinde makasın açılmaya hızla devam ettiği, yasak ve OHAL'e rağmen lokal düzeyde de olsa pek çok il ve bölgede işçi sınıfının ve Kürt halkının sokağı zorladığı, büyük bir sinerjinin biriktiği bir süreç yaşanıyor. Bugün geri çekilen kitle hareketinin büyük bir öfkeyi her gün daha güçlü bir şekilde ürettiği bir gerçek! Tam da bunu bildikleri ve korktukları için OHAL'e sığınıyorlar. Ancak bilinir ki korkunun ecele faydası yok!

Emperyalizmin simulakrı*: Ateşkes

Suriye iç savaşında koca bir zaman dilimini geride bırakırken Suriye’de savaşın seyri diplomatik görüşmeler eşliğinde şekil kazanmaktadır.

Emperyalizmin bölgesel politikalarının giderek açığa çıktığı, savaşa ve geçmişine dair doğrulamaların arttığı bu evrede özellikle faşist gruplar emperyalizmin paralı askerleri olarak bölgede işgal birlikleri olarak konumlanmış durumdadır. Emperyalistlerin çıkarlarına göre şekillendirilmek istenen savaş YPG’nin hamleleri ile değişim gösteriyor. ABD, YPG’ye destek vererek onu kendi politikaları ekseninde şekillendirmek istese de YPG’nin taktiksel işbirliği, stratejik işbirliğine dönüşmeyince bugün karşımıza TC’nin Cerablus hamlesi çıktı. ABD net ifadeyle Rojava’nın kaderini TC’ye bağlayarak meseleyi düğümlenmiş oldu. Dolayısıyla bu düğümün çözümü uzun süreli bir evrenin işaretini veriyor. Rojava’nın kaderini belirleyecek olan bu hamle, aynı zamanda TC’nin iç politikasını da derinden etkileyecek. Ancak şu bir gerçek ki Rojava’nın her türlü kaderi TC’nin batağına işarettir. TC ya iç politikada savaşı göğüslemek zorunda kalacak ya da müzakere sinyallerini tekrar vermeye başlayacak. Bu noktada her ne kadar ayrıntıları gizlense de Selahattin Demirtaş’ın IKBY ile görüşmeler gerçekleştirilmesi bu sürecin ayrıntılarını taşıyor.

Emperyalist bölgesel planlar ve hamleler

Eylül ayı itibarı ile ABD ve Rusya arasında Suriye kapsamında gerçekleştirilen görüşmeler kayda değerdir. Rusya ve ABD arasında gerçekleşen mutabakat ve bunun ardından Güvenlik Konseyi’nde yaşanan tartışmalar ciddiyetini halen korumaktadır. Emperyalistlerin görüşmeleri kapsamında Suriye’de belli evreleri ile ortaya çıkan ateşkesler diplomatik ilişkilere işaret etmektedir. ABD ve Rusya’nın kurban bayramında ilan ettikleri ateşkes dikkat çekicidir. Zira bölgede fiilen savaşan tarafların değil, aksine bu iki emperyalist kutbun ilan etmesi savaşın kimin savaşı olduğunu da ortaya koyuyor.

ABD’nin bugün Suriye’de izlediği strateji İpek Yolu’nu kesmeye yöneliktir. Suriye’deki savaşa ekonomik nüfuz ile dâhil olan Çin, Suriye’de savaş sonrası inşanın baş aktörü olmak ve İpek Yolu’nu kendi çıkarları kapsamında inşa etmek istiyor. **Avrasya’nın çevrelenmesi** kapsamındaki bu politika, ABD açısından asıl tehdit unsurudur. 2013 yılından bu yana ortaya çıkan veriler Çin’in dünyanın en büyük üretici ülkesi olduğunu gösteriyor. Bu durumu daha ileri taşımak isteyen Çin, Sibiryadan ve Orta Avrupa’dan geçerek Avrupa Birliği’ne uzanan bir yol yap-

mak amacıyla. Bu durum Çin’in nüfuzunu arttıracığı gibi ABD açısından da ekonomik-politik tüm hamleleri boşa çıkaracak güce sahip. Mantıksal olarak değerlendirildiğinde, ABD bugün biri **Levant** bölgesinde, diğeri ise **Ukrayna**’da olmak üzere iki asimetrik savaş içindedir. Bu savaşın temelini de ABD’nin terörizm ile küresel savaş politikası oluşturuyor. Anti-komünizmi destekleyen bu politikanın temelinde ise bölgedeki sınıf hareketlerini bastırmak ve sınıf çelişkilerini manipüle etmek adına Neocon’culuk akımı yer almaktadır. Felsefeci Leo Strauss’a ait bu düşüncede kabul edilen yayılmacı müdahaleci politika ABD’nin ulusal çıkarları ile “demokratik çıkarları” iç içe katan bir özelliğe sahiptir. “İyiliksever hegemonya” olarak tarif edilen bu politika emperyalist savaşın topluma yansımada ve diplomatik ilişkilerde manipülasyon gücü oldukça yüksektir. ABD bugün Çin’e karşı politikasında da bu yaklaşımı elinden bırakmıyor. Ancak Çin’in ilerleyiş karşısında da çaresizliği ortadadır. Bu amaçla sarıldığı asimetrik savaşta Çin’in ilerleyişinde savaşı kaçınılmaz bir olgu olarak ileri sürmekte, gerektiğinde diplomatik ilişkileri askıya alabileceğini dile getirmektedir.

Stratejide zaman kazanmanın adı ateşkes

ABD bölgede sürekli ateşkes vurgusu yaparak bu savaşın “sona ermesi” için elinden geleni yaptığını ileri sürüyor. Ancak ateşkesin esas amacının stratejide zaman kazanmak olduğu açıktır. ABD İpek Yolu’nu kesmek adına stratejik alanda, Suriye Ordusu’nun Derzor bölgesini ele geçirmesini engellemek istemektedir. Bu, aynı zamanda DAİŞ’in Şam-Bağdat-Tahran yolu üzerindeki hâkimiyetini sürdürmek anlamına geliyor. Daha öncekinde ABD, DAİŞ’in İpek Yolu üzerindeki tarihi durak olan **Palmira**’yı ele geçirmesine dair hiçbir açıklama yapmazken DAİŞ’in bu operasyonunu sevinç içinde izledi.

Her ne kadar Palmira DAİŞ’in elinden alınsa da İpek Yolu bugün DAİŞ tarafından kesilmiş durumdadır. Musul’un tam olarak DAİŞ elinden alınması halinde ise İpek Yolu’nun güergahında kilit noktası **Derzor** olacaktır. DAİŞ’e kale olan Rakka’nın özgürleştirilmesi DAİŞ’in sona ermesi anlamına gelmiyor. DAİŞ’in bölgede askeri tasfiyesi ancak Derzor üzerinden mümkün olacaktır. Bu açıdan bölgede varılan ateşkes ABD açısından zaman kazanmadan ibarettir. Dolayısıyla bu ateşkes mutabakatı, DAİŞ’in ihtiyaçlarını karşılama ve savaşa yeniden başlama yöntemidir.

Ateşkes içerisinde önce ABD’nin sonra da İsrail’in Suriye Ordusunun mevzilerine dönük gerçekleştirdiği hava saldırıları ateşkes’in sona ermesine neden oldu. İlerleyen dönemde yapılacak olan Güvenlik Konseyi toplantısında ABD’nin İpek Yolu’nu kesmek adına tekfirci örgütleri desteklediği ve bu konuda Suriye Ordusu’na İsrail ile ortaklaşa hava saldırısı düzenlediği tartışılacaktır. Bu Güvenlik Konseyi bir şekilde Obama’nın görev süresinin bitimine denk gelirken bu konseyi göğüsleyecek ABD başkanının politikasının ne olacağı henüz bilinemez ancak ABD’nin bu manipülasyonu ters teperken önüne iki seçenek sunuyor. ABD ya istemeyerek de olsa açık bir çatışmaya girişecek ya da himayesi altına aldığı tekfirci grupların yenilgisini kabul edecek. Bu durum Rojava’ya dönük politikaları da doğrudan etkileyecektir. Zira TC ve IKBY aracılığıyla Rojava’yı imtiyaz sahasına dönüştürmek istemesi hala günceldir. Bu noktada Kürt Ulusal Hareketi’nin politikaları belirleyici olacaktır. Bu politika ise Rojava’nın kaderi gibi bir anlam da taşıyor. Dolayısıyla ezilenlerin kaderini taşıyan böylesi bir dönemde anti-emperyalist mücadelenin daha fazla öne çıkarılması önemlidir.

***Simulakr: Bir olay veya nesne varmış gibi yapmak demektir**

“Sadece diktatör” tiyatro oyunu Nürnberg’de beğeni topladı

Nürnberg: Nürnberg kenti Villa Leon salonunda, ATİF’e bağlı Dialog der Kulturen Derneği’nin organizesi ve Nürnberg Kültür Dairesi’nin (KUF) desteğiyle düzenlenen, Barış Atay’ın oynadığı “Sadece Diktatör” adlı tiyatro oyununun sunumu 23 Eylül’de yapıldı.

Tiyatro oyunu sonrası güncel siyasi gelişmelere ve sanata dair, Barış Atay ile söyleşi gerçekleştirildi. Tiyatro oyunu öncesi Dialog der Kulturen Derneği Başkanı **Gülay İleri** yaptığı açılış konuşmasında “*Sanat bizim için bize dayatılan bencilleşmeye, yozlaşmaya, sorgulamamaya, ayınlaşmaya karşı bir başkaldırıdır*” dedi.

TC devleti UEFA Avrupa Ligi karşılaşmasında protesto edildi

Zürih: FC Zürich-Osmanlıspor karşılaşmasında TC devletinin katliam ve baskı politikaları protesto edildi; Hurşit Külter’in akıbeti soruldu.

UEFA Avrupa Ligi karşılaşmasında TC devletinin katliam ve baskı politikaları Partizan ve yurtsever kurumlar tarafından protesto edildi. 29 Eylül günü oynanan FC Zürich-Osmanlıspor karşılaşmasında gerçekleştirilen protestoda tişörtlerle “diktatör Erdoğan” yazılırken “Wo ist Hurşit Külter” yazılı pankart da açıldı. “**Kürdistan faşizme mezar olacak**”, “**Kahrolsun faşizm**” sloganlarının atıldığı eyleme güvenlik görevlileri saldırıda bulundu.

FARC’ın barış antlaşması ve sonrasına dair...

Süreç hala FARC açısından boşluk barındıran ve tasfiyeyi bir tehlike olarak gündemleştiren bir aşamada. Tüm bu tehlikelere rağmen FARC’ın 1985’den beri bu denli “barış heveslisi” olmasındaki temel etmen ise, kuşkusuz ki Marksizm’le olan mesafesi.

Kolombiya Devrimci Silahlı Güçleri (FARC) 52 yıllık silahlı devrimci savaşın ardından yeniden başlayan barış görüşmeleri ile geline aşamada silah bırakacağını açıkladı. Kolombiya devleti ile imzaladığı antlaşma sonucu legal siyasete dahil olacak olan FARC’ın bu kararı, 2 Ekim günü gerçekleşecek referandum ile antlaşmanın halk tarafından onaylanmasının ardından yürürlüğe girecek.

Konu özgülünde bir tartışmaya girmeden önce, sürece dair en dikkat çekici noktanın, emperyalistlerin tutumu olduğunu ifade etmek gerek. Zira, Ortadoğu’nun savaş tanrılarının terör örgütü listelerinde yer alan FARC ile ilgili olarak bir anda barış görüşmeleri aracısı olması, **ABD Dışişleri Bakanı John Kerry**’nin Kolom-

biya Devleti’ne “attığı bu devrimden ötürü” (!) 390 milyon Dolarlık yardım taahhütünde bulunması, düne kadar “terörist” olan FARC’ın bugün Nobel Barış Ödülü adayı haline getirilmesi FARC’ın kulaç attığı suların hangi tehlikelerle dolu olduğunu göstermek adına dikkat çekici veriler.

Barış ve Tasfiye...

Tartışmanın ilk aşaması olarak bu kararın gerekçelerini, ideolojik anlamda beslendiği kaynağı bir kenarda tutarak muhtemel sonuçlar için sürecin geçmişine bakmakta fayda var.

1985 yılında kendisini yasal olarak yapılandırmaya çalışan FARC **Union Patriotica**’yı (Yurtseverler Birliği) kurdu. FARC’ın hedefi parlamenter siyasetti ve hatta devlet başkanlığına seçimle gelmek istiyordu. Kolombiya devleti de zaten, FARC’ı legal siyasete çağırıyordu. Zimni bir ateşkes oldu, el altından barış görüşmeleri başladı. Ancak, ilk seçimler yaklaştığında Union Patriotica’ya karşı kitlesel katliamlar da başlatmak adına devlet eli ile sivil faşist çeteler örgütlendi.

Devlet destekli faşist çeteler, FARC’a ya da komünistlere yakın diye 9 milletvekilini, 70 belediye meclisi üyesini ve 11 belediye başkanını öldürdü. Pratikte Union Patriotica dağıtıldı, 4 milyon insan köyünden edildi.

Kolombiya gazetesi El Espectador’un rakamlarına göre barış süreçleri boyunca, FARC’a ya da komünistlere yakın diye toplam 173.183 kişi devlet destekli faşist çetelerce öldürüldü. FARC’ı destekleyen 34.467 kişi kayboldu. On binlerce yerleşim biriminde zorunlu göç oldu.

En son 2012 yılında bile, FARC barış görüşmelerini başlatmak için elindeki rütbeli esirleri bırakmasının akabinde Kolombiya Devlet Başkanı Juan Manuel Santos, “FARC’ın sonu geldi” ifadelerini kullandı.

Yani, emperyalizmin uşağı Kolombiya devletinin, 52 yıllık savaş karşısında genel anlamda bir barış arayışının bulunmaması, barış çabasına karşı ise açık katliam girişimlerinde bulunması genel bir devlet karakteri olurken, yaklaşık 4 yılı bulan görüşmeler sonucunda bir barış antlaşmasının ortaya çıkmasında, FARC denetiminde bulunan bölgelerin barındırdığı yeraltı ve yerüstü kaynaklarının peşkeş çekilmesi gibi gerekçelerin olması, ABD’nin barışı açıktan desteklemesi hala süreç açısından boşlukta kalan öğeler olmaktadır.

Buna ek olarak, FARC’ın örgütlenme sürecinden itibaren temel talebi olan **Toprak Reformu** talebinin de hala içeriğinin net doldurulmaması, köylülerden gasp edilen toprakların mı iade edileceği, yoksa 3 milyon hektarlık devlet arzierinin mi dağıtılacağı, buna ek olarak büyük toprak sahiplerinin topraklarına dokunulup-dokunulmayacağı gibi kritik yaklaşım problemlerinin çözülememesi, barış antlaşmasının boş bıraktığı noktalar arasında.

Yani, süreç hala FARC açısından boşluk barındıran ve tasfiyeyi bir tehlike olarak gündemleştiren bir aşamada. Tüm bu tehlikelere rağmen FARC’ın 1985’den beri bu denli “barış heveslisi” olmasındaki temel etmen ise, kuşkusuz ki Marksizm’le olan mesafesi.

Zira FARC, temel teorik savunusu söylem bazında sosyalizm olsa da, bunu kuracak ideolojik perspektiften ve yürüttüğü askeri faaliyeti ise Halk Savaşı stratejisinden uzak. “Ulusal Kurtuluşçuluk” ile soslanmış bir köylü hareketinin ideolojik perspektifinin çok da ötesinde olmayan bir örnek olarak FARC’ın, bu nedenle de, dünya sosyalist hareketinin yaşadığı onca gerileme ve tasfiyecilikten doğru savrulma yaşamaması ise berklenemez.

Gelinen aşamada FARC liderleri mücadeleyi yasal olanaklarla sürdüreceklerini ifade etmektedir. Legal örgütlenmeler yaratmak, Marksistler için imkansız değildir, tabii ki bu legal mücadelenin olanaklarının olduğu, demokratik kazanımların o aşamaya geldiği durumda. Tasfiyenin bir ihtimal olarak bu denli yakın olduğu bir aşamada, silahları bir seçenek olarak devre dışı bırakmak, son kertede halkı ve onun demokratik mücadelesini savunmasız bırakmakla eşdeğerdir.

Mehtap Kara'nın anısına: GÜLÜŞÜNÜZÜ ASTIK YANIBAŞIMIZA!

Uzun ve zorlu bir yürüyüş bizimkisi... Yol uzadıkça, engeller-tehlikeler arttıkça yürüyüş daha da zorlaşır. Yürüyüşün zorlaşmasına paralel, kimileri bir süre sonra gidilen yolun yanlış olduğunu söylemeye başlar, kimileri daha kolay yollar aramaya başlar, kimileri yorulur ve yürüyüşü yarım bırakır. Kimileri ise her türlü zorluğa ve bedel ödemeye rağmen; mücadele içerisinde bedeller ödenmeden ilerlenemeyeceğini bilerek ve bu bilginin yönlendirmesiyle yaşadığı olumlu-olumsuz her olayı kendisini daha da güçlendiren deneyimler şeklinde değerlendirerek kararlıca yoluna devam eder. Sırası geldiğinde de elindeki kızıl bayrağı, yoldaşlarına devreder; daha da yükseltsinler diye... Bu tarih boyunca hep böyle olmuştur. Direniş geleneğinin temsilcileri olarak isimlerini sürekli saydıklarımızı düşünelim; tarih öncesinden Spartaküs'ü, sonra Şeyh Bedrettin'i, Mustafa Suphi'yi, Seyit Rıza'yı, Deniz'i, Mahir'i, İbo'yu ve daha nicelerini düşünelim. Hangi direnişçinin, hangi devrimcinin yaşamı "kolay" geçmiş ki? Sürgünler, aramalar, işkenceler, yokluklar içinde imkan yaratmaya çalışarak, mücadele içerisindeki sorumluluklarını en iyi şekilde yerine getirmeye çalışarak geçmiş yaşamları! Hangisinin ölümü "doğal" yolla olmuş ki? Asılanlar, yakılanlar, çivilenenler, boğulanlar, kurşuna dizilenler, bedenlerini aklıyla günbegün eritenler...

Mehtap Kara yoldaşımızın sonsuzluğa uğurlanmış haberini aldığımızda aklıma bunlar geldi ilkin... Canlarımızı sonsuzluğa, güneşin sofrasına her uğurlayış haberini aldığımızda yüreğimiz acıyor, kabullenmekte zorlanıyoruz. Mücadelemizin bir gerçekliği olduğunu bildiğimiz halde, almak istemediğimiz haberler bunlar. Ama eğer mücadeledeyssek, "kabullenmekte zorlandığımız" bu haberlerin her an gelmesi olasılığı var.

Mücadelede kadın olmak; kendinle yani mücadele öncesinde erkek otoritesi altında, darlaştırılmış hatta bazı yönleriyle körleştirilmiş, çarpıklaştırılmış bilinçle daha fazla mücadele etmek demektir. Erkeklerle oranla çok daha fazla zinciri kırmak zorunda olmak demektir. Bin yılların edilgenliğinin, suskunluğunun, nesne olarak görülmenin ve yaşamının yarattığı şekillenışı kırmak-atmak kolay değildir. Hatta bazen bu geri yanların farkına varmak ve sonrasında bunu kabullenmek bile uzun bir süreç alabilmektedir.

Süheyla (Emel Kılıç), Ayfer (Dilek Polat), Doğan (Aşkın Günel) ve Mehtap Kara yoldaşın gerillaya katıldığı dönemleri düşününce; aynı süreçlerde gelmesine rağmen Aşkın'ın ve başka erkek yoldaşların hızlı ilerleyişlerini, ataklıklarını, fikirlerini rahatça söylemeleri geliyor ilk olarak aklıma. Kadın yoldaşlardan ise -yaşanma oranlarında farklılıklar olsa da- edilgenlik, kır yaşamını, araziye, askeri faaliyetleri kavramada zorlanma, bazen de askeri işlerden ziyade, ta çocukluklarından itibaren üzerlerine yüklenen işlere -iaşe işlerine- bir yönelme vardı. Askeri disiplinin zorunluluğunun kavranmasında, her bir komutun ciddiyetini ve bazen hayati önem taşıdığını anlayıp içselleştirmekte erkek yoldaşlara göre bir zorlanma vardı. Gerilla olarak, devrimci kişiliğe yaklaştıran adımların zorluğu her yönüyle hem bedensel zorlanmayla, hem de kişilikteki dönüşümlerle yaşanıyor. Ya bu zorlanmalara rağmen bunlar aşıla aşıla ve her bir zorluk aşıldığında güçlenerek yola devam edilecekti ya da...

Buradaki ayrım noktası çok önemli: mücadelenin anlamsızlığının, her şeyin uzlaşarak çözülebileceğinin, silahlı mücadelenin, KP'lerin gereksizliğinin üzerinde yükselen tasfiyecilik rüzgarının en güçlü estiği dönemlerde; tüm zorlanmalara rağmen ileriye doğru adım atma gücü ve kararlılığına sahip olmak, bedel ödemenin çekinmemek yani; düşmanın yoğun ideolojik-politik-askeri saldırılarına rağmen ve bunların etkili olduğu dönemlerde, her türlü zorlanmaya rağmen, mücadelede ısrar etmenin, değişip-dönüşme hedefinden hiçbir şekilde vazgeçmemenin ve bu noktada yoldaşların desteğini-yol göstericiliğini sonuna kadar "kullanabilmenin" andı olmak yani kadınlar olarak Süheyla, Ayfer, Hatice olabilmek için den geçilen süreçten kaynaklı her zamankinden çok daha önemlidir.

Gerillaya katılmadan 3 yıl sonrası geliyor aklıma. Geçirilen zorlu yaz mevsimindeki faaliyetleri bir Süheyla yoldaş, bir Mehtap yoldaş anlatıyordu. Girilen çatışmalar, yaşanan zorluklar, köylülerle kurulan iletişim, pusulardan çıkışlar ve daha birçok anlatım; zincirlerin nasıl birer birer kırıldığını gösteriyordu.

Mehtap yoldaş, düşükleri pusudan çıkışlarının an an tekrar yaşıyor gibi anlatmıştı. Pusu olmadan kaynaklı düşmanın ilk andaki üstünlüğü,

alınan doğru ve soğukkanlı kararlarla birliğin lehine çevrilmişti. Aşkın'la komutan yoldaşın attıkları tüfek bombalarının, düşman saflarında yarattığı paniği "komutanım, komutanım; bunlar çok farklı silahlar-bombalar kullanıyorlar" diye bağrışmalarını gülererek anlatmıştı. Bu anlatışta da gerillaların-devrimlerin en belirgin özelliği çıkıyordu yine; yaşanan en tehlikeli olayda bile sonrasında gülünecek bir yan bulmak. Bu özellik belki de; her zaman devrimcilerin yanı başlarında olan tehlikeleri-ölümü; diğer "olağan" her olay, gelişme ile aynı görmekle ilgilidir. Çok şifli bir yer olduğu için geri çekilirken çantaların nasıl takıldığını, her bir yoldaşın diğerine yardım ederken şiflerden dolayı yaşanan zorlukları ve bunların içerisindeki ilginçlikleri, pusuya düşmeden kısa bir süre önce yanlarına aldıkları şeker pancarlarını "mecburen" ve "üzülerek" bırakışlarını bol bol gülererek, kendisine özgü anlatımla "bir görmeliyidin yoldaş" diyerek anlatmıştı. Artık 2000'deki yani gerillaya ilk katılıştaki duvarlar yıkılmıştı; önüne set çekilen suların bentleri yıkmasıydı yaşanan. Ama bu yıkış; doğa olaylarındaki gibi amaçsız, her şeyi silip-süpüren değil, nereye varacağını, neleri yıkacağını ve ilerlerken nelere hayat vereceğini bilen bir yıkıştı, ilerlemeydi.

Yoldaşla son görüşmemizde, hepimizi gece birliklerin ayrılacağını biliyor olmanın yarattığı hüznü sarmıştı... Köz başı sohbetlerimizden birini yaptık yine. Dilek, Aşkın ve Muharrem yoldaş da oradaydı. Aramızda olmayan yoldaşlarımızı, sohbetimize konuk ettik, bazen gözlerimiz doldu, bazen güldük. Ve komutan yoldaş; "artık yatma zamanı" dediğinde; bir gün mutlaka mücadelenin x ve y noktalarının keşiştiği yerde buluşacağımıza dair sözleştik.

Gece yarısı her bir birlik başka bir yöne doğru yola çıktı. X ve y noktalarının nerede, ne zaman, nasıl keşişeceğini bilmeden ve aslında bu keşişmenin olup olmayacağından emin olamadan, ama bunu umut ederek ayrıldık...

Aradan epey uzun bir zaman geçti. Ve yoldaş güneşin sofrasına diğer canlarımızın yanına uğurladığımız haberi geldi. Ayrılırken bir gün illa ki buluşacağımızı umut ettiyse de bu bedenen olmadı. Ama mücadelemize kattıklarıyla, yürüyüşüyle ve güleç yüzüyle tıpkı diğer şehit yoldaşlar gibi astık hep yanımızda... (Bir yoldaş)

Kavgada Ölümsüzleşenler

Behzat Firik: 1981 Eylül'ünde TİKKO gerillası Pir Hasan Kulaç'ın şehit düştüğü çatışmanın ardından süren operasyonlar sırasında Behzat Firik ve kardeşi evlerinden alınarak Kulaksız Yüzbaşı olarak bilinen Aytekin İçmez tarafından sorguya çekilir. Behzat Firik burada işkence ile katledilir.

Kemal Özgül, Salih Kaynar, Abdullah Yıldır: 10 Ekim 1984 tarihinde Malatya Kürecik Harunuşağı köyü doğumlu Özgül ve Kaynar, Yıldır Fransa'da ırkçılar tarafından katledildiler.

Mustafa Tekin: 6 Ekim 1987 tarihinde Meriç nehrini geçerken yaşamını yitirdi.

Tuzla Katliamı: Gebze'den İstanbul'a giden İsmail Hakkı Adalı, Kemal Soğukpınar, Reha Şen ve Fevzi Yalçın, 7 Ekim 1988 tarihinde Tuzla köprüsünde pusuya düşürülerek katledildiler. Operasyonun hazırlıklarına 2 gün öncesinden başlayan İstanbul polisi içinde dört Partizanın bulunduğu arabayı durdurdu. Daha sonra ise arabadan inen Partizanları kurşun yağmuruna tuttu. Olayı bir çatışma gibi göstermek isteyen polis arabaya silah bıraktı. Ancak dönemin İstanbul Emniyet Müdürü Hamdi Ardali katliamı adeta savunarak "emri ben verdim", "dört dörtlük operasyon" açıklama yaptı.

Aileler davayı AİHM'e götürdü. Türkiye Ara-

lık 2002 tarihinde şehit ailelerine tazminat ödemek zorunda kaldı. Tuzla katliamı 12 Eylül'ün ardından yaşanan ilk sokak infazı olma özelliğini taşıyor ve 88 sonrası artacak yargısız infazların da habercisi oluyordu.

Kemal Yıldırım: Erzincan Tercan'da dünyaya gelen Yıldırım işçiliğe Zonguldak madenlerinde başladı. 1967'de Almanya'ya gitti. 1976'da ATİF kurucuları arasında yer aldı. Sade yaşamı ile yoldaşlarına örnek olanlardan biriydi.

Kahraman ailesi: Veli Kahraman, kızı Meral ve Zeynep Kahraman Dersim'in Çemişgezek ilçesi Konak köyünde PKK gerillaları tarafından katledildiler.

Dosya: Tarihi avcılarının elinden alan kadınlar

Sanatlarından vazgeçmeyen kadınlar... Bilge... Ayşe...

Bilge Olgaç, Türkiye sinemasında döneminin ilk kadın yönetmenlerinden olan ve bu ünvanının yanı sıra yönetmenliğini üstlendiği filmlerle birçok ödül alarak ismini Türkiye sinemasının en üstlerine yazdırmayı başaran bir kadın.

Yazdığı "Kismetin En Güzeli" adlı hikayenin **Memduh Ün**'ün eline geçmesiyle, yazdığı hikayenin setinde yönetmenin birinci asistanı olarak başladığı sinemayı bir daha bırakmadı ve hayatını sanat ile kazanmaya karar verdi. Döneminde hem kadın olması hem de sinemanın para kazanmak için yapılan bir iş olmaktan çok hobi olarak görülmesi Olgaç'ın sinema sevgisini değiştirmede. O sarıldığı sanatıyla hem kadın sorununa hem de toplumsal sorunlara ses vermeye çalıştı.

Yeşilçam'a bağlı bir yönetmendi

1965'te yönetmen olarak imza attığı ilk filmi olan "Üçünüzü de Mıhlarım" filmi ile birçok ödül alan yönetmen daha sonra birçok filme imza attıktan sonra 1975 yılında başlayan "erotik film" furyasından uzak durarak bu dönemde reklam filmleri çekmeyi tercih etmiştir. Sinemaya bir sanat olarak bağlı kalan ve Yeşilçam'a bağlılığından vazgeçmeyen yönetmen "erotik film" furyasının da bir parçası olmayı reddetmiştir. Daha sonra bu furyanın sönümlenmeye başlamasıyla tekrar sinemaya dönen yönetmen '84 yılında "Kaşık Düşmanı" adlı filmle sanatına geri döndü ve yine bir çok ödüle layık görüldü.

Son gününe kadar üretmeye devam eden bir yönetmen

Bu filmle birlikte, onun filmlerinde yer verdiği toplumsal ve kadın sorunları daha belirgin bir hal aldı ve daha sonraki birçok filminde de gördüğümüz üzere bu sorunları işlemeye devam etti. Günümüzde hala sinema alanında kamera arkasında kadın isimleri oldukça azken Bilge Olgaç bir yönetmen olarak birçok filme imza attı ve bunu yaparken sinemanın toplum için olduğunu unut-

✓ Günümüzde hala sinema alanında kamera arkasında kadın isimleri oldukça azken Bilge Olgaç bir yönetmen olarak birçok filme imza attı... Cinsiyetinden dolayı toplumun çıkarttığı birçok zorluğa, baskıya rağmen sanatından vazgeçmeyen başka bir sanatçı ise Dengbêj **Ayşe Şan**'dı...

madı. Kendi bakış açısından ve sanatından yansıttığı kareleri beyazperdede seyirci ile buluşturarak Türkiye sinemasına ve seyirciye ismini duyurdu.

1994'te evinde bir kaza sonucu öldüğünde hala film yapmaya ve üretmeye devam ediyordu. Hayatını kaybettiğinde "düşünce suçu" işlediği öne sürülerek 18 yıl hapis cezası alan bir insanı konu alan son filmi "Bir Yanımız Bahar Bahçe" henüz bitmişti ve ölümünden sonra beyazperdede vizyona girdi.

Bu dönemde cinsiyetinden dolayı toplumun çıkarttığı birçok zorluğa, baskıya rağmen sanatından vazgeçmeyen başka bir sanatçı ise Dengbêj **Ayşe Şan**'dı ve o sadece cinsiyetinden değil ırkından dolayı da her zaman baskı altındaydı.

Bebekliğinden beri evlerinde, komşularında kurulan Dengbêj divanlarıyla büyüyen sanatçı bu yolda yürümeye karar verdiğinde ise "sen kadınsın" denildi.

Hem Kürt hem kadın

Kadının şarkı söylemesinin günah olduğu söylenilerek baskı uygulanan sanatçı daha fazla dayanamayıp yaşadığı ve sanatını öğrendiği Amed topraklarından kaçıp Dîlok'a göç etmek zorunda bırakıldı. Ama onun so-

runları ve gördüğü baskılar burada son bulmadı çünkü o aynı zamanda bir Kürt'tü ve sanatını da Kürtçe icra ediyordu. O dönemde Kürtçe'nin yasaklı olmasından kaynaklı Dîlok yıllarında radyoda şarkılarını Türkçe seslendirmek zorunda kaldı ve daha sonra ise ekonomik sorunlardan kaynaklı İstanbul'a gitti. Burada sanatı ve güzel sesiyle, Kürtçe-Türkçe verdiği konserlerle tanınmaya başladı lakin şöhret daha çok baskıyı beraberinde getirdi. Şarkılarını kendi dilinde seslendiremediği için yurtdışına çıkmak zorunda kaldı.

Özlem ve acıyla dolu bir hayat içinde sanata tutunmak

Almanya ve Bağdat'ta yaşayan sanatçı sürgün hayatı yaşarken annesi dışında hiçbir destekçisi olmadan hayata tutundu ki annesi de toplum baskısından dolayı hiçbir zaman kızına verdiği desteği dillendirip fiilen onun yanında olamamıştı. Bağdat'ta yaşadığı yıllarda Eşşana Eli adıyla ün kazandı ve birçok konser verdi. Lakin hep memleket özlemi çaktı. Yıllar sonra Türkiye'ye geri döndükten sonra da ailesinin ölüm tehditlerinden dolayı memleketine dönemedi, bir kadın olarak şarkı söylediği için yıllarca memleketine ve ailesine hasret yaşadı.

Toplumun baskısı cenazesine de uygulandı

Ne annesinin cenazesine gidebildi ne ölümüne kadar bir kez bile mezarını ziyaret edebildi. Qederê, Dayikê gibi birçok esere imza atan sanatçı yurtdışından döndükten sonra yaşadığı İzmir'de yakalandığı kanser hastalığından dolayı 1996 yılında hayatını kaybetti. Vasiyetine rağmen özlemine duyduğu Amed'e annesinin yanına defnedilmedi.

Devrimci sanatçı

Yılmaz Güney anması

Hamburg: 9 Eylül 1984'te Paris'te sürgünde yaşamını yitiren devrimci sinema yönetmeni, yazar, oyuncu Yılmaz Güney 32. ölüm yıldönümünde Hamburg'da kitlesel bir etkinlikle anıldı.

Yılmaz Güney'in yaşamı ve mücadelesinin yer aldığı bir sinevizyonla başlayan etkinlikte, sinema ve tiyatro sanatçısı **Bariş Atay** ile ATİK temsilcisi konuşmacı olarak yer alırken, kültürel bölümde ise ATİF Halkoyunları Ekibi, **Grup Cemre**, **Mikail Aslan** ve **Cemil Qocgiri** sahne aldı.

DGM'den ÖYM'ye değişmeyen "intikam davası"nda avukatlar 17 yılın peşinde

H. Merkezi: TKP/ML dava tutsağı Küçük Hasan Çoban, 1998 yılının Nisan ayı başlarında bir aracın gasp edilmesi ve şoförünün ölümüne sebebiyet vermekten yargılandığı davada 2002 yılında çıkan kararla ilk olarak idam cezası ile cezalandırılmış, ancak yasal değişiklikler sonucu "idam cezası"nın yürürlükten kaldırılmasıyla cezası "ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası"na çevrilmişti. Oysa yargılama aşamasındaki tüm beyanlar, diğer sanıkların ifadeleri, düzenlenen tutanaklar Çoban'ın bu cezayı almasına gerekçe olan eylem ve suçlamalarda payı olmadığını ve işlemediği bir suçtan ötürü cezalandırıldığını ortaya koyuyordu.

Ankara 1 Nolu Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde gerçekleştirilen yargılama sürecince herkesçe kabul edilen tek gerçek, kırsala malzeme götürmek için bir kamyonun gasp edilmesi ve araç şoförünün alıkonulması sırasında olay yerinde üç kişinin bulunduğu. Bu üç kişiden ikisinin **Kemal Kaygısız** ve Çankırı Davası'nın baş sanığı **Kemal Ertürk** olduğu yargılama sırasında netleşse de, üçüncü failin kim olduğu ise henüz bilinmiyor. Mahkeme üçüncü failin bir türlü yakalanamaması sonucunda tamamen bir varsayımla hareket ederek Küçük Hasan Çoban'ı olayın "tespit edilemeyen 3. faili" olarak ilan edip, Çoban'ın hayatının neredeyse tamamını hapisanede geçirmesine neden olacak bu kararlara imza atıyor. Sonradan aracın gasp edilmesi ve şoförün ölümüne sebebiyet verdiği iddiasıyla "üçüncü asli fail" yakalandığında bu varsayım da çökecek, ama davayı intikam davasına dönüştüren mahkeme, "yakalanamayan üçüncü kişi" olduğunu ifadelerinde açıkça belirten **Tahsin Geçimli**'yi de "ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası ile cezalandıracak"; ama Çoban'ın cezasını bozmamadaki ısrarını sürdürecekti. Yani 3 kişilik olayda 4 kişiye ceza kesilecekti.

Süleyman Demirel öldü, talimatı yerine getirilmeye devam ediliyor

Bu hukuk faciası avukatların tüm ısrarlı çabalarına rağmen ne Devlet Güvenlik Mahkemeleri (DGM) ne de Özel Yetkili Ağır Ceza

Mahkemeleri (ÖYM) süreçlerinde bu durum değiştirilebiliyor.

Çoban'ın avukatları, mahkemenin bu ısrarının; TKP/ML dava tutsağı Kemal Ertürk'ün, Çankırı Valisi Ayhan Çevik'e yönelik 1999'da gerçekleştirilen eylemin "bombacı"sı olarak lanse edilmesinin ardından, Ertürk'ün faili olduğu iddia edilen bütün eylemlerin Ankara 1 No'lu DGM'nin yürüttüğü ve Çoban'ın da yargılandığı bu dosyayla birleştirilmesinden kaynaklandığını belirtiyor ve "Böylelikle Çoban'a ve dosya arkadaşlarına yönelik suçlamalar birdenbire 'anayasal suç' kapsamına alınıyor" diyorlar. Tam da bu aşamadan sonra yargılama, bir intikam davasına dönüşüyor ve Küçük Hasan Çoban'a verilen ceza ile adeta Çankırı eyleminin intikamı alınıyor.

Dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel Çankırı Valisi'ne yönelik eyleme ilişkin "Yapılan hadiseyi yanlarına bırakmayacağız. Devletin valisine yapılmış tecavüz, devlete yapılmış sayılır" şeklinde açıklama yapıyor ve tüm dava bizzat cumhurbaşkanının bu talimatıyla sürdürülüyor. Ve devamında bu dosyayla ilişkilendirilen hiç kimse "bağımsız" olduğu iddia edilen mahkemeler tarafından "cezasız bırakılmıyor."

Çoban'ın avukatları devletin bu eylemdeki güvenlik zafiyetinin faturasını Çoban'dan çıkarmaya çalıştığını belirterek, durumu "Birbirini doğrulayan beyanlara itibar edilerek eylemin üç kişi tarafından gerçekleştirildiği, iddia makamı ve mahkeme heyeti tarafından bizzat kabul edilmesine karşın; 3. failin yakalanamaması 'devletin güvenliği' bakımından iyi bir prestij oluşturmuyacağından, Çoban olayın 3. faili ilan edilmiş ve böylece toplum üzerinde yürütülen algı operasyonu tamamlanmıştı! Özetle güvenlik güçlerinin 'güvenlik zafiyeti'nin faturası Çoban'a kesilmiştir" diye özetliyorlar.

K. Hasan Çoban, 5 Ekim'de yeniden yargılanıyor

Dava sürecinde yıl 2003'ü gösterdiğinde "üçüncü fail" in de şoförün ölümüne sebebiyet verme suçlaması ile ilgili verdiği ifade açığa çıkıyor ve Tahsin Geçimli isimli tutsak,

✓ Dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel Çankırı Valisi'ne yönelik eyleme ilişkin "Yapılan hadiseyi yanlarına bırakmayacağız. Devletin valisine yapılmış tecavüz, devlete yapılmış sayılır" açıklaması yapmış, bu dosyayla ilişkilendirilen hiç kimse "cezasız" bırakılmamıştı.

Çoban'ın suçsuz olduğunu söyleyen Kemal Ertürk'ün ifadelerinin doğru olduğunu belirtiyordu. Çoban'ın avukatları, Geçimli'nin ikinci kez verdiği ifadesinde aynı söylemleri tekrarladığını ve politik bir hatta bürünerek örgütsel bir savunmadığını belirtiyor.

Bunun da Çoban'ın mahkûm olmasına engel olmaması üzerine Geçimli, 2015 yılında hukuksal boşluğa yer bırakmayacak açıklıkta bir dilekçe ile "bu olayda Küçük Hasan Çoban'ın hiçbir bilgi ve kusurunun bulunmadığını, DMG ve Özel Yetkili Mahkemelerin de kaldırılmasıyla bu maddi hatanın düzeltilmesi konusunda adli mercileri bilgilendirmeyi gerekli gördüğü"nü söyleyerek Çoban'ın bu olayda suçu bulunmadığını ifade ediyor.

Çoban'ın avukatları bu kararın bozulması için birçok ulusal ve uluslararası yargı mercilerine başvuruyor. Fakat mahkemelerin siyasi husumeti öylesine bir hal alıyor ki, Küçük Hasan Çoban için yapılan başvuruya ilişkin 2010 yılında Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM)'de mahkûm edilmesine rağmen, TC mahkemeleri avukatların yargılamanın yenilenmesi yönündeki taleplerini gerekçesiz biçimde reddediyor. Son olarak avukatlarının ısrarlı girişiminin ardından 2016 yılının başlarında Çoban'ın yeniden yargılanmasının önü açıldı.

Küçük Hasan Çoban'ın yeniden yargılanacağı davanın ilk duruşması 5 Ekim günü saat 10.00'da Ankara 12. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülecek. Duruşmada Kemal Ertürk, Tahsin Geçimli ve Yaşar İnce'nin getirilerek dinlenmesi için Ankara 12. Ağır Ceza Mahkemesi'ne başvuruda bulduklarını, ancak mahkemenin henüz bu talebi kabul etmediğini belirten avukatlar, Çoban'ın infazının derhal durdurulmasını ve tahliyesini istediklerini, yargılama sonucunda da beraat ettirilmesi gerektiğini belirtiyorlar. Son olarak Çoban'ın avukatları duruşma günü Küçük Hasan Çoban'ın da kalmakta olduğu Tekirdağ 2 Nolu F Tipi Hapishane'den getirilerek duruşma salonunda hazır bulunacağını ve Çoban'ın bu hukuksuzluğa karşı çıkan herkesi kendisine destek olmaya ve duruşma günü yanında olmaya çağıracağını ekliyor.

RedHack belgeleri ve “Damat”ın eteğinden dökülen taşlar...

20'nin üzerinde TV kanalı ve radyoya kapatma kararı getiren devletin, “tarafsız” olarak adlandırdığı burjuva medyaya ilişkin müdahaleleri ise yine açığa çıkan belgeler arasında.

23 Eylül'de RedHack, Twitter hesabından attığı tweetlerde Enerji Bakanı ve Erdoğan'ın damadı **Berat Albayrak**'ın e-mail adreslerini hacklediklerini ve 26 Eylül gününe kadar Alp Altınörs ve Aslı Erdoğan başta olmak üzere tutuklanan bütün muhalif solcuların serbest bırakılmaması halinde bilgileri ifşedecekleri açıklandı. Albayrak'ın e-mail adresinin hacklenmesinin ardından RedHack soruşturması kapsamında **Taylan Kulaçoğlu, Uğur Cihan Okutulmuş, Ekin Baykal, Abidin Çelik** ve **Taşkın Yasak** gözaltına alındı. Ankara'da bir haftayı aşkın süredir gözaltında tutulan 5 kişi, OHAL'in gözaltında hak ihlalleri ve işkenceyi “yasallaştıran” uygulamalarından yararlanan devlet gözaltındakileri uzun süre avukatları ile görüştürmedi; çıplak arama da dahil olmak üzere fiziksel işkence uyguladı.

RedHack tarafından gözaltında hiçbir üyelerinin olmadığı açıklaması yapılırken taleplerinin karşılanmaması üzerine damat Albayrak'ın e-mail hesabındaki bilgiler teker teker açıklanmaya başladı. DAİŞ-TC işbirliği, devletin burjuva medyaya ilişkisi ve hem içte hem dışta Kürt ulusuna yönelik politikalara dair birçok belgenin yer aldığı e-mailden önemli ve somut gerçekler ortaya saçıldı.

Torpil Cumhuriyeti!

Albayrak'ın e-mail adresindeki yazışmalar, TC'nin açılımlarından birinin Torpil Cumhuri-

yeti olduğunu tekrar ortaya koydu. Albayrak'a yapılmış yüzlerce iş başvurusu, atama, işe alma, CV, görevlendirme bilgilerinin yer aldığı mailde, damadın devlet içerisindeki pozisyonunu açıklıyor. Adeta insan kaynakları müdürü gibi çalışan Albayrak, başvuruda bulunanların tek tek CV'lerini aldıktan sonra eş, dost, akraba ve çeşitli kaynaklara “güvenilirlik sorgulaması” yaptırıyor; ki burada da İsmail Ağa isimli bir cemaatin referansı alınması dikkat çekiyor.

Muhalifleri fişlemek adına özel bir yapı kurulmuş!

Albayrak'ın görevi sadece bu da değil; “fişleme” konusunda da hassasiyetle çalışıyor. Gazeteci Hilal Kaplan gibi yardımcıları ile beraber Gülen Cemaati'nde yer alan çeşitli kurum ve kuruluşlardaki kişileri açığa çıkarmakla görevli olan Albayrak, muhalif kesimlere yönelik ise ayrı bir bölüm açtırdı!

Albayrak'a yakın olduğu anlaşılan **Uğur Temir** isimli bir şahsın, eski bir istihbaratçı ile sosyal medyadaki muhalifleri fişlemek için bir yapı kurduğu yönünde bilgilerin yer aldığı mailde Temir isimli şahıs tarafından, “Bilgileri süzerek paylaşacağız. Emniyet, Jandarma İstihbarat. MİT'te yapıyordur bunları elbette ama fişlemek için bizim de elimizde olsun istedik” ifadeleri kullanılıyor.

“Tarafsız” medya teşhir olursa...

Geride bıraktığımız günlerde ezilenlerin sesi olan 20'nin üzerinde TV kanalı ve radyoya kapatma kararı getiren devletin, “tarafsız” olarak adlandırdığı burjuva medyaya ilişkin müdahaleleri ise yine açığa çıkan belgeler arasında. Doğan Yayın Grubu Başkanı Mehmet Ali Yalçındağ ile yazışmalarda devletin

yayın organlarında yer alacak isimlere dahi direkt müdahalesi göze çarpmıyor. Bu yazışmalardan birinde Mehmet Ali Yalçındağ'ın Cumhurbaşkanlığı'nda görevli Hasan Doğan'a hitaben yazdığı e-postada genel yayın müdürünün dahi ortak bir şekilde belirlendiği ortaya çıkarken “*Sonunda benim sorumluluğumda işi yeni birine teslim edeceğim ama beni zor durumda bırakacak biri olmaması lazım*” deniliyor. Yazışmaların ortaya çıkmasının ardından Yalçındağ istifaya ederken geriye devletin burjuva medya ile bağı kalmış oldu.

Kürtleri “Böl-Parçala-Yönet”ten Cerablus İşgali'ne...

Doğan Medya grubundan sonra Ruşen Çakır'ın da AKP'ye Kürtler hakkında akıl verenlerden olduğu ortaya çıktı. Sabah gazetesinden Yahya Bostan tarafından Serhat Albayrak'a ondan da Berat Albayrak'a iletilen mailde, hükümetin 2011 yılının birinci ayında gizli yaptığı bir toplantıya Ruşen Çakır ve Etyen Mahçupyan'ın katıldığı ve “Böl-Parçala-Yönet” ortak aklının ortaya konulduğu görülüyor. Yaklaşık 6 yıl önce tartışılanlar bugün T. Kürdistanı'nda abluka, katliam ve yıkımlarla hayata geçirildi.

Diğer yandan DAİŞ çeteleriyle işbirliğine dair ise e-mailde önemli veriler var. Cerablus İşgali'ni DAİŞ'e karşı yaptığını dile getiren TC'nin, 2014 yılından bölgedeki Kürt oluşumuna dair politikalarını iç politikalarıyla birleştiren not tam olarak şöyle: “*Rojava (Kürtçe batı anlamına geliyor) bölgesindeki olayları dikkatle izlemeye başla. Türk Kürt bölünmesinin motoru tam orası olacak. İŞİD, CB seçiminden sonra oraya yeniden full scale saldıracak.*”

Türkiye'den DAİŞ'e yapılan silah sevkiyatı ve cihatçıların kullandıkları yolların yer aldığı fotoğrafın gönderildiği mail, DAİŞ-TC işbirliğini bir kez daha gözler önüne seriyor.

Hrant Dink cinayeti davası yeniden görülmeye başlandı

H. Merkezi: Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **Hrant Dink**'in öldürülmesine ilişkin yeniden görülen dava İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nde gerçekleştirildi.

Beşinci kez görülen davanın ilk duruşmasına Ali Fuat Yılmaz, Ramazan Akyürek, tutuksuz sanıklar Celalettin Cerrah, Ahmet İlhan Güler, Sabri Uzun, Mehmet Ayhan, Ercan Demir, Onur Karakaya, Faruk Sarı ve Erhan Tuncel katıldı. Duruşmaya, Ogün Samast, Yasin Hayal, Hamdi Egbatan, Osman Gülbül, Ali Poyraz, Şükrü Yıldız, Mehmet Ali Özkılınç ise SEG-BİS aracılığıyla görüntülü ve sesli olarak katıldı.

Gelen evrakların okunmasının ardından, Danıştay'ın, 15 Temmuz darbe girişimi soruşturmasında tutuklanan, Hrant Dink davası sanığı da olan dönemin Mülkiye Başmüfettişi

Şükrü Yıldız hakkındaki soruşturma iznini kaldırmasını görüştü.

“Dava ölü doğmuştur” diyen sanık avukatları, kovuşturmanın durdurulmasını istedi.

Buna itiraz eden Dink ailesinin avukatı **Hakan Bakırcıoğlu**, bu talebin reddedilmesini istedi.

Anayasa Mahkemesi'nin, Dink cinayeti ile ilgili etkin soruşturma yürütmedi yönündeki kararına atıfta bulunan mahkeme heyeti, oy birliği ile Yıldız hakkında kovuşturmanın durdurulması yönündeki talebi reddetti. Mahkeme, Danıştay kararında adı geçen ve açığa alınan Ordu Vali Yardımcısı ve eski Mülkiye Başmüfettişi olan Mehmet Ali Özkılınç hakkında da kovuşturmanın durdurulmasına gerek olmadığı yönünde karar verdi.

Akademisyenler barış taleplerini tekrarladılar

İstanbul: “*Bu suça ortak olmayacağız!*” başlıklı Barış Bildirisi'ne imza attıkları için geçtiğimiz aylarda tutuklanan ve ardından serbest bırakılan akademisyenler Esra Mungan, Kıvanç Ersoy, Meral Camcı ve Muzaffer Kaya'nın yargılandıkları davanın duruşması 27 Eylül günü İstanbul 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü.

Akademisyenler duruşma öncesinde Çağlayan'da bulunan İstanbul Adalet Sarayı önünde açıklama gerçekleştirerek barış taleplerini dile getirmeye devam edeceklerini vurguladılar. Akademisyenlerin duruşması 22 Aralık gününe ertelendi.

Sarıgazi Halk Festivali OHAL bahanesiyle engellendi

H. Merkezi: 1-2 Ekim tarihlerinde "Birleşiyor, örgütleniyor, direniyoruz!" şiarıyla 11'incisi gerçekleştirilmek istenen Sarıgazi Halk Festivali, OHAL gerekçe gösterilerek engellendi. Festival alanında hazırlıkları yapan tertip komitesi yüzleri maskeli özel hareket polisleri tarafından tehdit edilerek festival alanından çıkarıldı.

Akşam saatlerinde festival programı dahilinde "Ortadoğu ve son politik gelişmeler" üzerine panel gerçekleştirildi. Faik Bulut, Partizan Temsilcisi ve HDP'den katı-

lımcının, Ortadoğu ve son süreçte yaşananlara yönelik değerlendirmeleri sonrası geleneksel ilk gün akşam yürüyüşü gerçekleştirmek için Derya Market önünde toplanılmaya başlandı.

Derya Market önünde toplanan devrimci, demokrat, yurtsever kurumlar konuşmalarla devletin festivali engellemesini teşhir etti. Konuşmaların ardından yürüyüşe geçen kitleye polis plastik mermi ve gaz bombalarıyla saldır-

dı. Polisin saldırısı sonrası ara sokaklara çekilen kitle daha sonra Demokrasi Caddesi'nde tekrar toplandı. Burada tekrar saldıran polise akrep tipi zırhlı aracın önüne geçilerek geçit verilmedi.

Erdoğan'dan ATİK davası itirafı: "Vatandaşımızın başka ülkede tutuklanmasına duyarsız kalamayız"

ABD'de yolsuzluk operasyonunun kilit ismi olan **Rıza Sarraf**'ın "dünyaca ünlü" avukat ordusuna Türkiye'den de Cumhurbaşkanı **Recep Tayyip Erdoğan** katıldı. Oysa ki Sarraf'ın New York'ta çeşitli bölgelerde ve zamanlarda federal savcı yardımcılığı yapmış, yani pis işleri temizleme konusunda oldukça deneyimli avukatlardan oluşan bir avukat ordusu var. Bunların savunma gücü yetmemiş olacak ki, yargılamanın başlamasından 6 ay sonra bu ekibe Erdoğan da katıldı. "Ya o avukat mıydı?" "Ama şey, onun diploması sahte değil miydi?" şeklinde haklı sorular sorulabilir. Ama malum söz konusu Erdoğan olduğunda ne diplomaya ne de o meslekten olmasına gerek var! Avukatlık da yapar, kadınların çocuk yapıp yapmayacağına ya da kaç çocuk yapacağına karıştığı dönemlerde olduğu gibi jinekologluk da...

New York'ta gerçekleştirdiği görüşmelerin ardından uçakta kendisini takip eden gazetecilerin sorularından birine yanıt verirken Sarraf'a sahip çıkan Erdoğan "Neticede bizim vatandaşımız olduğu için, hukukunu aramamız zorundayız. Bu Rıza Sarraf değil de bir başka vatandaş da olabilirdi. ABD, Türkiye'de bir vatandaşın tutuklanmasına nasıl duyarsız kalamıyorsa, biz de herhangi bir vatandaşımızın bir başka ülkede tutuklanmasına duyarsız kalamayız. Kaldı ki gerek Adalet gerek Ekonomi Bakanlığımızın yaptıkları çalışmalara göre, bu kişinin bir suçu da bulunmuyor" dedi. Aslında Erdoğan bu sözleriyle ATİK davalarını da yakından takip ettiğini itiraf etmiş oldu.

Keza **Avrupa Türkiyeli İşçiler Federasyonu** üye ve yöneticilerine dönük "TKP/ML üye ve yöneticileri" oldukları gerekçesiyle 15 Nisan 2015'te yapılan ve 26 Eylül 2016 hala sonuçlanmamış bu dosyanın TC'nin savcı ve polis notlarından hazırlandığı açığa çıkmıştı. Ayrıca mülteci anlaşmaları nedeniyle Erdoğan'ın gönlünü hoş tutmaya çalışan Alman

devletinin TC'nin ismarlama davalarını hayata geçirdiğini; Erdoğan bir Alman kanalına yaptığı "Merkel'e 4 bin kişilik bir liste verdim, fakat sadece 500 kişi hakkında şimdikiye kadar işlem yapıldı" şeklindeki sitemli açıklaması ile itiraf etmemiş miydi?

Ama Erdoğan her "Türkiye vatandaşı" için avukatlık yapacak değil herhalde. Çünkü Sarraf gibi "Türkiye vatandaşı" olmak; İran'ın kara para işlerini aklamak ve ABD'nin İran'ı dolandırmasına aracılık yapmayı ve komisyonu da TC devletine yedirmeyi, dönemin Ekonomi Bakanı Zafer Çağlayan gibi "timsahları"* rüşvetle beslemeyi, Erdoğan ve eşinin kurucusu olduğu TOGEM-DER gibi kuruluşlara ayrı ayrı 850 bin (2013), 1.5 milyon (2014), 2 milyon 300 bin ABD doları (2016) bağış yapacak kadar "hayırsever" olmayı gerektirir!

Oysa devrimci mücadelede ön saflarda yer alan bir "Türkiye vatandaşı" olmak halkın emek, hak ve özgürlük mücadelesinde en ön safta olmayı; Erdoğan, Sarraf, Çağlayan gibi halkın cebini hortumlayanların, Ortadoğu ve Kürdistan coğrafyası başta olmak üzere yaşam alanlarını yakıp yıkanların karşısında durmayı, diz çökmeden, baş eğmeden, umutsuzluğa düşmeden emperyalist-kapitalist sisteme karşı dünya halklarının tek alternatifini inşa etmek için tuğlaları durmadan döşemeyi gerektirir.

Bu yüzden Erdoğan'ın bu davanın değil avukatlığını, savcılığını ve mümkün olsa hakimliğini üstleneceği açıktır. Ve bu da ömrünü Türkiye halkının ve ardından Avrupa halklarının haklı mücadelesiyle geçiren ATİK'li tutsaklar için onurdur! Bu yüzden ATİK'li tutsaklar haklı ve meşru bir mücadelenin neferleri olmayı

sürdürecektir, Erdoğan ve şürekası da hakim sınıfların hırsız ve katilleri olmayı...

(Bir Partizan okuru)

* 17-26 Aralık 2014 yolsuzluk operasyonlarının ardından açığa çıkan ses kayıtlarında, Rıza Sarraf, Bakan Çağlayan'ı "timsah" olarak adlandırıyor ve onun "yem"inin, yani rüşvetinin teslim edilmesini istiyor. Burada kullanımı da Sarraf'ın bu söylemine atıftır. Keza hayvanların olumsuz tanımlamalarda kullanılması sorunlu bir yaklaşımdır.

OHAL'e karşı Esenyurt'ta afiş çalışması

İstanbul: 28 Eylül günü yapılan Milli Güvenlik Kurulu (MGK) toplantısıyla 3 aylık OHAL'in uzatabileceğine dair sinyaller verilirken Esenyurt'ta Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik (YDG) okulları tarafından OHAL'e karşı afiş çalışması yapıldı.

OHAL kapsamında emekçi mahallelere yönelik saldırıların da yoğunlaşmasına karşı devrimci faaliyet devam ediyor. Sivil polisler tarafından yoğun bir biçimde taciz edilen çalışma sorunsuz bir biçimde sonlandırıldı.

TAŞERON DAİŞ, FAİL DEVLET

Sonbahar en güzel mevsimdir birçok kişi için. Hele de yeşili ve sarıyı bir arada taşıdığı zaman. Kimse karşı koyamaz bu eşsiz renk cümbüşüne. Dalar gider, yeşilin sarıya yenilgisine. Yine bir sonbahar, filizlenmiş tomurcuklar, yıllara meydan okuyan çınarlar geleceklere için, taleplerini haykırmak için **10 Ekim 2015'te** Ankara, Sıhhiye'deydi. 7 Haziran genel seçimi sonrası kan deryasına dönen memleketin, bilcümle katliamların failini haykırmak, haklarını talep etmek için. Öyle ki Ankara'da sendikaların, emek örgütlerinin, devrimcilerin, demokratların, yurtseverlerin bir arada olacağı günler öncesinden çağrıları yapılarak duyurulmuştu. Nitekim sonradan anlaşılacaktı ki, o güne değin yüzlerce katliamın faili olanlar da, bir vahşetin altına imza atmak için pusuda bekliyordu.

Katliam sonrası bilindik uygulamalar olan sansür, yasaklama, cop, tazyikli su ile saldırdı devlet. Savcı ve valiler başta olmak üzere sorumlular hakkında açılmak istenen soruşturmanın engellenmesi için elinden geleni yaptı. İçişleri Bakanlığı, "Bu dava dayanaktan yoksundur, ortada bir ihmâl yoktur" diyerek hesap vermeyi bir adet edindiklerini gösterdi. Halbuki 109 kişinin katledildiği DAİŞ-TC ortak canlı bomba saldırısı ile ilgili hazırlanan inceleme raporunda, emniyetin saldırının gerçekleşeceğini, hatta bombacının ismini dahi bildiği, ancak gerekli "önlemlerin" alınmadığı ortaya çıktı. Hal böyle iken sorumlular niçin vali ve savcılar tarafından korundu? Çünkü AKP, DAİŞ'in katliamlar serisini toplum üzerinde baskı aracı olarak kullanacaktı.

Kaos ile pekişen iktidar

7 Haziran genel seçimi sonrası Erdoğan'ın hükümet kurulmasını engellemesi ve seçim sonuçlarına ilişkin "istikrarsızlık çıkardı" yalanını ortaya atması, bugün de devam eden yeni sürecin ilk adımları olmuştu. DAİŞ'in Suruç ve Ankara'da gerçekleştirdiği katliamlar sonrası 1 Kasım'da yeniden iktidara gelen AKP, Kürt düşmanlığı ve kaos üzerinden iktidarda kalmayı hedefledi. Özellikle de Kürt düşmanlığı üzerinden şovenizmi körükleyip

savaşı T. Kürdistanı'nda tırmandırırken, işçi ve emekçilerin can bedeli mücadeleyle elde ettiği kazanımlarına da saldırarak faşist iktidarını pekiştirdi. Bir bütün baktığımızda da çok açık ortaya çıkan DAİŞ katliamları eşittir AKP iktidarının pekişmesi durumunun açıkça göz önünde durduğunu görmekteyiz.

İçeride ve dışarıda DAİŞ bahane edildi

Ancak AKP iktidarı Amed, Reyhanlı, Ankara, Suruç, Sultanahmet, İstiklal Caddesi ve Antep katliamlarıyla Kürtlere, devrimcilere, demokratlara ve bir bütün sivillere yönelik içeride savaş gerekçesi, dışarıda ise DAİŞ tarafından hedef alınan ülke söylemini kullanarak saldırılarına zemin hazırladı.

AKP iktidarı dış politikasının, iç politikayı belirlediği 14 yıllık sürecinde, DAİŞ'i kullanmak için büyümesi ve güçlenmesine destek verdi, çok kullanışlı bir araç haline getirdi. Ve 7 Haziran 2015 genel seçimi sonrası DAİŞ'i muhalifler başta olmak üzere ezilenlere karşı aktif olarak kullandı. Öyle ki, MİT tarafından DAİŞ'e eleman toplama birimleri kuruldu. Türkiye üzerinden binlercesinin Suriye'ye gidişine yardımcı olundu. Türkiye'yi Suriye'den dünyanın diğer yerlerine giden DAİŞ'in otobanı haline getirdi.

Gerçekler apaçık ortada!

TC-DAİŞ ittifakı her ne kadar inkar edilse de geçtiğimiz hafta RedHack'in Erdoğan'ın damadı Berat Albayrak'ın mailini hacklemesi sonrası peyderpey yayımlanan e-postalarda kirli ittifak yeniden doğrulandı. 9 Temmuz 2014 tarihli bir e-postada, **Haksöz Haber** internet sitesinde yazılan yayımlanan **Cüneyt Arvasi** ile daha önce yine RedHack sızıntısında adı geçen **Halil Danişmaz'a** Rojava hakkında yazdığı mail

ortaya çıktı. E-postada Arvasi, DAİŞ'in Cumhurbaşkanlığı seçimlerinden sonra Rojava'ya "full scale" saldıracağını söylüyor. E-postanın ekinde bir harita da gönderen Arvasi, haritada Türkiye'den DAİŞ'e yapılan silah sevkiyatını ve cihatçıların kullandığı yolları gösteriyor. Arvasi, "TSK-PKK savaşının" Rojava'da "İŞİD-YPG savaşına" dönüştüğünü belirtirken, "tam ölçekte patladığı anda içeriye sızır" diyor. Gerçekten de, DAİŞ Kobanê'ye saldırdıktan sonra, 6-8 Ekim 2014 tarihlerinde özellikle Kürt illerinde büyük gösteriler düzenlenmiş, 14 Ekim 2014 tarihli İHD raporuna göre 46 kişi yaşamını yitirmişti. Tabii BirGün yazarı Nuray Mert ve Ruşen Çakır'ın ortaya çıkan e-postaları inkar ile onaylaması, Doğan Yayın Grubu Başkanı Mehmet Ali Yalçındağ'ın istifası bir bütün ortaya çıkan ve çıkacakların gerçek olduğunu gösteriyor. Bu doğrultuda Reyhanlı, Amed, Sultanahmet, Suruç, Ankara, İstiklal, Yeşilköy ve Antep katliamları AKP iktidarının çıkarları için gerçekleşti demek yanlış olmaz.

Onun için 15 Temmuz darbe girişiminin ardından ar damarları çatlamış, ahlakları Ensar Vakfı kadar olanlara karşı ayakta durabilmek günün görevidir. Reyhanlı, Amed, Sultanahmet, Suruç, Ankara, İstiklal, Yeşilköy ve Antep'te bombayı patlatanların istedikleri baskının, kaosun sürmesine, tetikçilerinin "Oluk oluk kan akacak" sözlerini ağızlarına tıkmaktan başka çarenin olmadığını görmek gerekir. Çünkü, toprağı kanyla sulayanların hasat zamanı bu dönünün hedefidir.

